

[Öncülerden Olma Yolunda]
bayraktar

SANCAKTEPE AZİZ BAYRAKTAR ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ
DÖNEMLİK OKUL DERGİSİ | 2017 | YIL : 3 | SAYI : 4

“Sözünde Duranlar ve Şahit olanlar”

Bir Diriliş Destanı

15 Temmuz

Kadircan Okumuş

“Misal”

Lakaplı Resul Aydemir İle Rap Üzerine

Bilakis onlar diridirler, fakat siz hissedemezsiniz. (Bakara 154)

Aziz Bayraktar da Neler Oluyor

"KURAN'IN GENÇ MUHAFIZLARI" ve "GENÇ BİLALLER"

Din Öğretimi Genel Müdürlüğü tarafından düzenlenen imam hatip liseleri arası hafızlık ve ezan yarışmalarında 11 AF sınıfı öğrencisi OSAMA ALSAKKAR Hafızlık ta, 11 AD sınıfı öğrencisi HAMİ GÜNDÜZ Ezan okumada bölge 1. Si olmuşlardır.

"İYİLİĞE YOL VER"

Hayır çalışmalarında her yıl olduğu gibi bu yıl da büyük gayret gösteren öğrencilerimiz, İHH işbirliği ile İyiliğe Yol Ver sloganı altında Suriye'ye 14 bin TL nakit yardım ve 1 tır giyim ve gıda malzemesi göndermiştir.

"İL ÖĞRENCİ TEMSİLCİLİĞİ"

İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından düzenlenen "İl Öğrenci

Meclisi Başkanlık Seçimini" Sancaktepe ilçe öğrenci temsilcisi olarak il öğrenci meclisi başkanlığına aday olan okulumuz 11 AF öğrencisi BURAK KESKİN yapılan oylamada başkan seçilerek hem ilçemize hem de okulumuza büyük sevinç yaşatmıştır.

"AKIL OYUNLARI SALONU"

Okulumuz bir yeniliğe daha imza atarak bünyesinde, öğrencilerimizin zekâ oyunları ile vakit geçirecekleri bir salon oluşturdu.

"BİSİKLET PROJESİ"

Temizliği ile "Beyaz Bayrak" lamaya hak kazanan okulumuz, "Beslenme Dostu Okul" sertifikası da alarak İBB ye sunduğu "Bisiklet Projesi" kabul edildi ve öğrencilerimizin kullanı-

mına verilmek üzere 300 bisiklet okulumuza hediye edildi.

"YEMEKHANEMİZ YENİLENDİ"

Okulumuz yeni yemekhanesi ile öğrencilerimize daha şık ve nezih bir ortamda yemek yeme imkanı sunmaktadır.

SATRAH ŞAMPİYONLUĞU

İstanbul Gençlik Ve Spor İl Müdürlüğü tarafından düzenlenen Satrah Turnuvasından okulumuz, Sancaktepe de, takımlar düzeyinde ve bireysel de iki şampiyonluk ve 2. lik elde etti.

**Hazırlayan: Yusuf Ünsal
11 AF**

SAMİ SARI

Sevgili öğrenciler kıymetli okurlar, Bayraktar dergimizin 4. sayısı ile sizleri selamlamaktan mutluluk duyuyoruz. Okul olarak yeniliklerin peşinde koşmak ve projeler geliştirmek adına yapılan tüm çalışmaların meyvesini yavaş yavaş gördüğümüz şu son

günlerde böyle bir dergi gündemi ile huzurlarınızda olmak bizleri ziyadesi ile mutlu ediyor. Geçmişî şan ve zaferlerle dolu bir tarihin bâkiseyi olarak, son yüzyılda şehadet ve cihat kavramlarımız ciddi tahriflere uğramıştır. Bu kavramlara yeniden izahgetirmek ve hakiki manaları ile gündeme

taşıyarak her kanşî şehit kanları ile sulanmış bu toprakların kadri ve kıymetinin yeniden anlaşılması için yapılan bu dergi çalışmasının hayırlara vesile olmasını ve amacına hizmet etmesini yüce Rabbimden niyaz eder, sizleri en güzel olana, Allah'a emanet ederim. Selam ve dua ile...

SANCAKTEPE AZİZ BAYRAKTAR
ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ
OKUL DERGİSİ

Yıl:3 Sayı:4- 2017-

İmtiyaz Sahibi
Okul Müdürü
Sami SARI

Genel Yayın Yönetmeni
Recep KOCAMAN

Editör
Zeynep YAĞCI

Yayın Kurulu
Recep KOCAMAN
Zeynep YAĞCI
Mustafa TINMAZ
Davut DOĞAN
Yunus ULUDAĞ
M. Tuğçe ERTAN
Türkan YİĞİT

Reklam Komisyonu
Recep KOCAMAN

Grafik Tasarım
Mert Sarınergiz
mertsarnergiz@gmail.com

Adres
Osman Gazi Mahallesi
Genç Osman Caddesi
Erguvan Sk No:9 / Pk:
34885 / Samandıra / San-
caktepe / İstanbul

Telefon
0216 5617788 / 89

Fax
0216 5617790

E-Posta
azizbayraktarih@hotmail.
com

Web
azizbayraktar.meb.k12.tr

Gönderilen yazılar, yayınlansın yayınlan-
masın iade edilmez. Dergide yayınlanan
malzemelerin her hakkı saklıdır.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir. Yazı-
ların sorumluluğu yazarlarına, reklamların
sorumluluğu reklam sahiplerine aittir.

BAYRAKTAR | İÇİNDEKİLER

6

Bir Diriliş Destanı
15 Temmuz

Röportaj: 22

"Misal" Lakaplı Resul
Aydemir İle Rap üzerine

39

Esmâ Biltacı

Severken 'Çam'
Devirmemek
İçin Yeşilçam'a
Bi' Baskın

66

Hakiki Şahadet Mertebesi 8

Çeliği Eriten İman "Çanakkale" 11

İslamofobi VS İslamohobi 12

Buyrun Buradan Yakın 14

İki Siyah Tek Dava 15

Babanemin Beyni Yanık Türküleri 17

Bir Beyaz Titreyiş, Bir Kanlı Uçuş 18

Şehit Olmak, Şahit Olmak 21

Ne Anlatıyor Bu Adam 24

Yanımdaki Yabancı 25

Savaşın Çocukları 27

Öğrencilerimizden 34

Öncü Şahsiyetler 35

Huzura Yolculuk 40

Oyunlar Üzerindeki Gizli Gerçekler 50

Tiwiçi Geldi Hanım 53

Kitaplar Üzerine Hasbihal 58

Dersimiz : Kültür 62

PEK SEVGİLİ BAYRAKTAR OKURLARI,

2015 bahar döneminde başlayan dergi maceramızın 4. sayısını şu an elinizde tutmaktasınız. Acemice ve küçük adımlarla başlayan yolculuğumuz sizlerin de katkılarıyla artarak devam etti. Her sene, her dönem biraz daha heyecanlı, biraz daha emin adımlarla ilerlemeye başladık. Bu yıl itibariyle ise dergimizde ufak bir değişiklik yapma kararı aldık. Dönemlik olarak çıkmaya başlayan dergimiz bu sayıdan itibaren artık yıllık olarak karşınızda olacaktır. Değişen tek şey bu...

Yine aynı düsturla, aynı prensiple yol almaya devam ediyoruz. Her sayımızda ana bir tema işlemek ve onun yanında sizlerden gelenleri paylaşmak bizleri de en az sizin kadar mutlu ediyor, emin olun...

Bu sayımızda "Şehitlik ve Şehadet" konusunu elimizden geldiğince anlamaya, anlatmaya çalıştık. Umarız her okuyan kendince bir şeyler edinir, kendini bulur, aslını görür ve şahit olur...

Bu ana tema yanında edebi ve kültürel çalışmalar ve sizlerin katkıları da elbette ki dergideki hak ettiği yerini aldı. Biz sevdik, severek hazırladık, umarız siz de sever, severek okursunuz, okutursunuz...

Ey Bayraktarlılar, Bayraktar okuyucuları, tuttuğumuz bir yol, rehber olduğumuz bir anlayış var, bir ruh var. Bu ruhtan ayrılmadan, bu geleneği devam ettirmeniz, ettirmemiz umuduyla yarınlara bakan nice nice güzel sayılara inşallah...

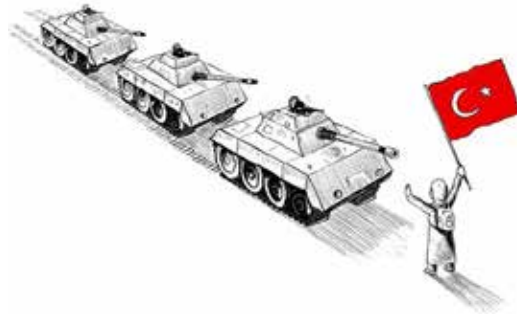
BİR DIRİLİŞ DESTANI 15 TEMMUZ

Kadircan Okumuş 12-A

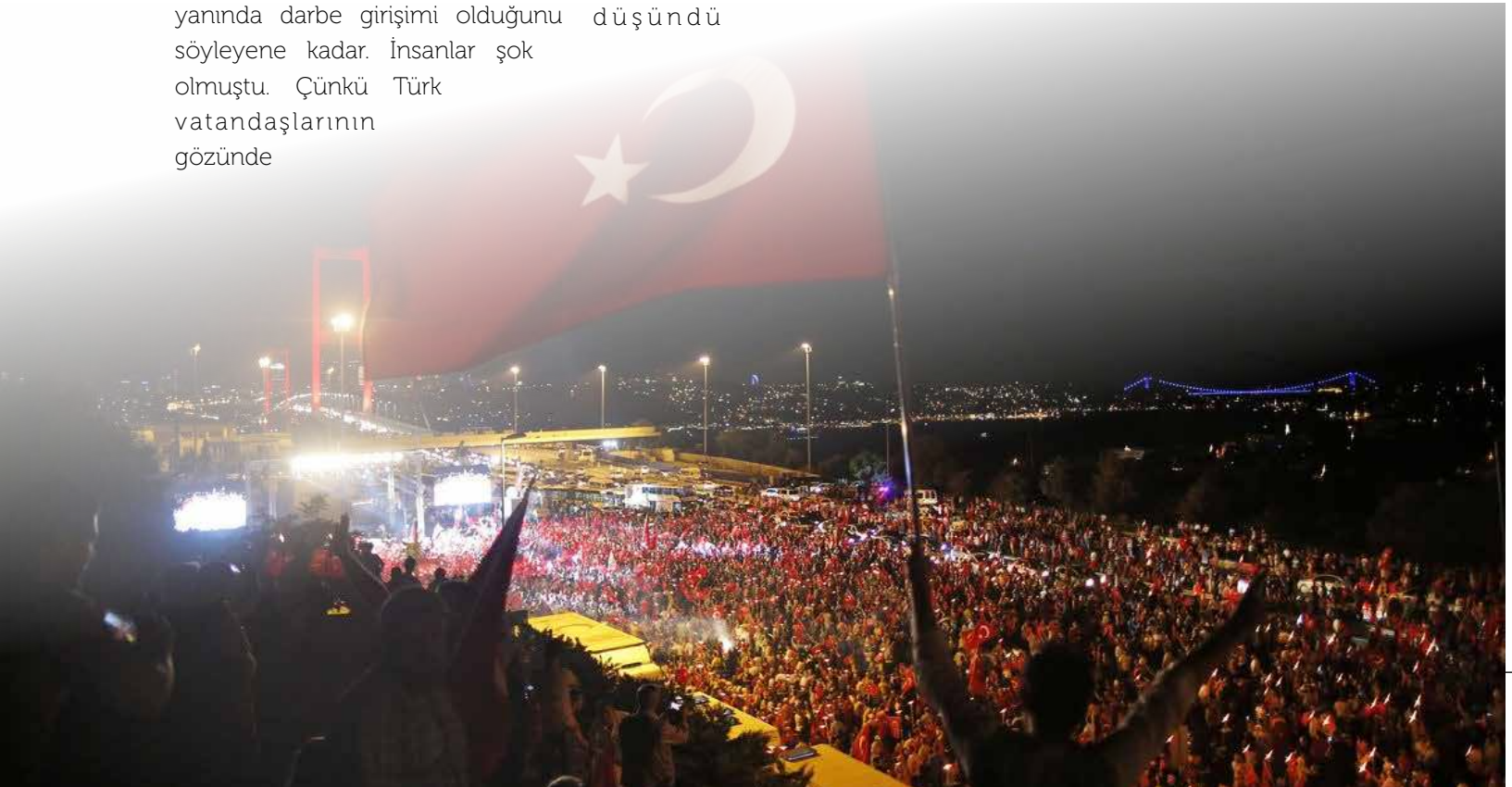
Tarih 15 Temmuz 2016, saat 21.30. İnsanlar evine gelmiş, dinleniyor ve ailesiyle vakit geçiriyordu. Haberlerde askerlerin Boğaziçi Köprüsü'nü yani şimdiki adıyla 15 Temmuz Şehitler Köprüsü'nü kapattığını öğrendi. Bunu PKK'nın yapacağı bir saldırıya önlem sanmışlardı ta ki saat 22.00 ve 22.30 sularında Sayın Cumhurbaşkanı RECEP TAYYİB ERDOĞAN canlı yanında darbe girişimi olduğunu söyleyene kadar. İnsanlar şok olmuştu. Çünkü Türk vatandaşlarının gözünde

asker ocağı peygamber ocağıydı, askerler bunu yapamazdı. Sayın Cumhurbaşkanı ve Sayın Başbakan vatanı korumak için halkı meydanlara çağırdı, abdestini alıp meydanlara inmeye başlamıştı

halk. Dünya bir ilke şahit oldu. Türkiye'de Kürt, Türk, Laz, Çerkez ayrımı bitmiş, bütün halk tek yürek, tek vücut olmuş, vatanı korumak için darbecilerin karşısına dikilmişti. Darbeciler korkutarak ya da ateş ederek halkı yıldırabileceğini düşünüyordu

ama ateş ettikçe halk daha da çoğalmaya başlamıştı ve kısa bir zaman içinde Türkiye'nin her ilinde, her sokağında tekbir sesleri yükselmeye başlamıştı. Darbeciler Türk halkının silahıyla, uçağıyla helikopteriyle Türk halkına ateş ediyordu. Darbeciler televizyon kanallarını ele geçirmek için medya binalarına baskın yapmaya başladılar. Daha sonra Türk polisinin moralini düşürmek ve özel harekât polislerinin sokağa çıkmasını engellemek için Ankara Gölbaşı Polis Özel Harekât binasını bombaladılar. Genelkurmay binasına girerek Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'ı rehin aldılar. TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİNİ bombaladılar. MİT binasının önünde çatışma çıkardılar. Sayın Cumhurbaşkanının kaldığı otele baskın yaptılar. Özel Kuvvetler Komutanlığının binasına

gittiler ama orada bir olay darbenin kaderini değiştirdi. Kahraman ÖMER HALİSDEMİR darbecilerin komutanını öldürerek darbenin gidişatını değiştirdi. Darbeciler ilk kaybını vermişti. Bu sırada halk da tekbir sesleriyle darbecilerin önüne etten bir set oluşturmuştu. Halk, polis bir olup darbecileri

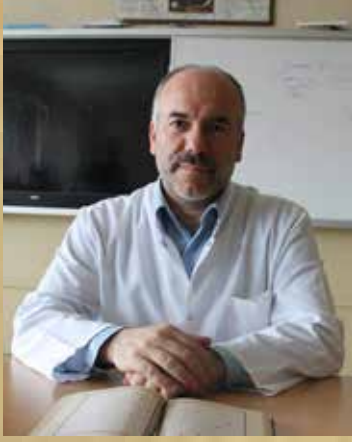
durdurmak için mücadele ediyor, tüm dünya ise bunu şaşkınlıkla izliyordu. İnsanlar silahların üzerine kendini atıyor, tankların önüne yatıyor, askeri kışlaların önüne darbeciler çıkamasın diye araçlarını bırakıyordu. Yer yer halkın üzerine havadan ve karadan ateş açılıyor. F-16'lar alçak uçuş

yapıyordu. Yediden yetmişe tüm halk artık sokaklardaydı. Uykusu gelen çocuklar kaldırım taşlarında uyuyordu, yaralananlar insanlar tarafından hastanelere taşınıyor, yara almayanlar mücadeleye devam ediyordu.

Artık darbeciler de anlamıştı, bu vatan sevdalısı halkın karşısında duramayacaklarını. Yavaş yavaş belli başlı bölgelerde teslim olmaya, silahları bırakmaya başlamışlardı. Sabaha doğru ülke darbecilerden temizlenmiş ama temizlenene kadar toplamda bu vatan için 62 polis 173 sivil olmak üzere 235 kişi şehit olmuştu. Fetö operasyonları ile Türkiye'deki tüm hainler tutuklanmaya, Türkiye temizlenmeye başlamıştı. Vatani korumak için de halk günlerce demokrasi nöbeti tutmuştu.

HAKİKİ ŞEHADET MERTEBESİ

Mustafa TINMAZ
Meslek Dersleri
Öğretmeni

"Allah yolunda öldürülenleri sakın ölüer sanma! Bilakis onlar hayattadır ve Rablerinin yanında rızıklara mazhar olmaktadır." (Al-i İmran:169)

Allah Rasûlü -sallâllâhu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

"Uhud'da kardeşleriniz isabet alıp şehit edilince Allah Teâlâ onların ruhlarını alıp yeşil kuşların içine koydu (veya yeşil kuşlar hâline getirdi). (Şehitlerin ruhları) cennet nehirlerine gelir, cennet meyvelerinden yer ve arşın gölgesindeki altından kandillere gelirler. Şehitler yeme-içmelerinin hoşluğunu, gezdikleri ve kaldıkları yerlerin güzelliğini görünce:

«Cihattan ayrı kalmamaları ve savaştan korkmamaları için, bizim cennette hayatta olup türlü nimetlerle rızıklandığımızı kardeşlerimize kim ulaştıracak?»

dediler. Her türlü noksan sıfattan münezzehe olan Allah Tealâ:

«Ben bunu sizin adınıza onlara haber veririm.»

buyurdu ve bu ayet-i kerimeleri

R a s û l ' ü n e

indirdi. (Ebû

D â v û d ,

Cihâd,

25/2520; Ahmed, I, 265. Bkz. Müslim, İmâret, 121)

Şehit; Allah yolunda can veren mü'minlere verilen isim ve payedir. Şehitlikle ilgili ayet-i kerimeler incelendiğinde şehitlerin:

Allah'a ve Rasûl'üne iman eden, (Hadid:19)

Allah'a verdikleri sözü tutan, özü sözü bir, (Ahzab:23)

Ölü olmayan, diri olan, (Al-i İmran:169-154)

Ahiretteki güzellikleri dünya hayatına tercih eden, (Nisa:74)

Cennet karşılığında canlarını Allah'ın(CC) satın aldığı, (Tevbe:111)

Kendilerine nimet verilen,(Nisa:69)

mü'minler oldukları zikrediliyor. Bu sayılan özellikleri sebebiyle İslam için, İman için, İslam ve İmanın üzerinde yaşanacağı Vatan için, vatanın sembolü olan Bayrak için, imanın dış dünyadaki yansımaları olan mukaddes değerler için yeri ve zamanı geldiğinde hiç çekinmeden canlarını veren kimseler şehittir.

Rabbimiz şehitlere çok büyük hediyeler ve cennet nimetleri hazırlamıştır. Firdevs cenneti şehitler içindir. Kul hakkı dışında şehitlerin bütün günahları affolunur. Şehitler can verirken ancak karınca ısırması kadar acı duyarlar.

"Ameller niyetlere göredir. Herkes için niyet ettiği şey vardır." Bir kişinin şehit olabilmesi için Allah ve Rasûl'ü uğrunda savaşması ve can vermesi gerekir.

Uhud savaşı sırasında Kuzman adlı bir Medîneli, savaşta yedi kişiyi öldürmüştü, kendisi de ağır bir yara almış, aldığı yaraların acısına dayanamamış intihar ederek

ölmüştü. Buna rağmen Allah Rasûl'ü-sallâllâhu aleyhi ve sellem-: "Kuzman cehennemliktir!" buyurdu. Çünkü o, son nefesinde kendisine: "Şehitliğin mübârek olsun ey Kuzman!" diyen Katâde bin Nûmân'a: "Ben kabilem için savaştım; şehitlik için değil!" demiş ve kılıcına abanarak intiharla canına kıymıştı. (Vâkıdî, I, 263)

Buna karşılık, kabilesinin İslâm'a girmesine önce itiraz eden sonra da pişman olan Usayram, tepeden tırnağa silâhlanmış bir hâlde Nebî'ye (sav) geldi ve:

"Ya Rasûlallah! Sizinle birlikte önce savaşa mı katılayım, yoksa Müslüman mı olayım?" dedi.

Rasûl-i Ekrem Efendi'miz:

"Önce Müslüman ol, sonra savaş!" buyurdu. Bunun üzerine Usayram Müslüman oldu, sonra savaştı ve şehit oldu. Rasûlullah -sallâllâhu aleyhi ve sellem- Usayram için:

"Az çalıştı, fakat çok kazandı!" buyurdu. (Buhârî, Cihâd, 13; Müslim, İmâre, 144)

İslam âlimleri şehitleri üç kısma ayırıyor:

1. Dünya şehidi: Para için, kahraman desinler diye, ganimet için, kadın için, şöhret için, içindeki saldırganlık duygularını tatmin için yola çıkan bir kimse İslam

ordusunun içinde bile olsa Allah katında şehit olmaz. Dünyada bu kimseye şehit dense bile ahirette nasibi yoktur.

2. Ahiret Şehidi: Bu kısımda bulunan şehitlere dünyada şehit denmez ancak ahirette şehit sevabı vardır. Tâundan (vebadan) ölen, karn (yani iç) hastalığından ölen, suda boğulan, yıkıntı altında kalıp ölen, ishalden ölen, boğularak ölen, doğum yaparken ölen kadın için ahirette şehit sevabı olduğu Efendimiz-sallâllâhu aleyhi ve sellem-tarafından ifade buyrulmuştur.

3. Hem Dünya Hem Ahiret Şehidi: Bunlar hakiki şehitler olup Allah yolunda ölen veya öldürülen kutlu kimselerdir.

Her mü'min şehitliği arzulamalıdır. Şehit olmak için dua etmeli, can atmalıdır. Kur'an'da ve hadislerde şehitliğe verilen kıymet, vadedilen büyük mükâfatlar her mü'minin şehitliği arzulaması gerektiğini bildiriyor. Rasûlullah -sallâllâhu aleyhi ve sellem- Efendi'miz buyurdular:

"Şehit olmayı Yüce Allah'tan samimi olarak dileyen kimseyi, Allah, rahat yatağında vefat etse bile, şehitlerin derecesine erdirtir." (Müslim, İmâre, 156)

Yine Efendi'miz -sallâllâhu aleyhi ve sellem- "Vallâhi ashâbımla

birlikte ben de şehit olup Uhud Dağı'nın dibinde geceleme ne kadar isterdim!" buyurmuştur.

Şehitlik kavramına, Kur'an-ı Kerim'in ve Peygamber Efendi'mizin -sallâllâhu aleyhi ve sellem- yüklediği anlamlar dışında, farklı anlamlar yüklenmemesi gerekir. Kur'an-ı Kerim'in verdiği bir sıfat ve unvan Kur'an-ı Kerim'in kullanmadığı ve müsaade etmediği yerlerde kullanılmamalıdır. İslâmî kavramların kullanımı

İslâm'a, beşerî kavramların kullanımı beşerî sistemlere bırakılmalıdır.

Bir kişi, İslam'a karşı olacak, Müslümanlara karşı savaşırken ölecek, devrim şehidi olacak!

Başka birileri de kalkacak, komünizm şehidi, kapitalizm şehidi veya krallık şehidi gibi kavramlar üretecekler ve kullanacaklar. Futbol maçında vefat eden futbol şehidi olacak, Allah'ın haram kıldığı günah fiillerin işlendiği yerlerde ölenler eğlence şehidi olacak! Trafik kazasında ölen de trafik şehidi olacak!

Aynı şekilde her türlü yasa dışı örgüt, anarşi veya terör sebebiyle ölen veya öldürülen kimselere, kalplerindeki niyetlere göre, (Kalplerde olanı Allah bilir.) yüce şehitlik makamı nasip olmuşsa, o kimseler de "Din ve İslam Şehidi"dirler, bu kavramı da demokrasi şehidi veya terör şehidi gibi ifadelerle hatalı kullanmamak gerekir.

Böylece kelimeleri ve kavramları doğru yerde ve doğru şekilde kullanmaz isek onların anlamlarını değiştirmiş ve tahrif etmiş oluruz. Gerçeklerin üzerini örtmüş ve hakkı ve hakikati gizlemiş oluruz ki bu da büyük bir vebaldir. Hiçbir beşerî sistemle ve yönetim tarzıyla, ilâhî bir kavram olan şehitlik, yan yana gelemez.

HÜKÜM VERİLDİ

Hüküm verildi, kalem kırıldı
İlk değildi bu, son da olmayacaktı
Ne müderrisler ne imamlar asıldı
Sıra sana geldi İskipli Mehmet
Aç avucunu Rabb'ine hamdet.

Dışarıya baktım, üç adet çam
Tokuşmuş birbirine ortası yalan
Gerilmiş ilmek ilmek örülmüş urgan
Asılacak hakkı savunan adam
Ağlar bir tek arkandan gariban
anan.

Alınmış kevser suyuyla abdest,
Eda edilmiş iki farz, iki sünnet
Şehit olamaya hazırda başında sarık
Adım attı, dua etti ona toprak yanık
Çıktı tahtadan tabureye
Bunu gören halk batıla n'eyleye?

Derken bir sessizlik melekler indi
yere,
Aldılar onu çıkardılar gökten
mevkilere

O artık yoktu vermediler cenaze
namazına izin

Sen rahat
uyu, gençler
gelecek
izinden
senin.

Burak Doğan – 12 AC

Bir Gün Daha

Bir gün daha güneş açıyor
Ellerimle tutamadığım rüzgâr, bana
selam veriyor

Önümde yanım kalmış bir defter
bekliyor

İçinde yazılması gereken
hikâyelerin

Sokaklar sessiz artık, lambalar
yanmıyor

Top oynayan çocukların
yokluğunda

Güneş yüzünü çevirmeye utanıyor
Evde yalnız, çaresiz kaldığımda
Hayat amaçsız yaşadığım
odalardan

Yalnızlığımı paylaştığım bir sobadan
Hasretinle içime çektiğim sigaradan
Yazıyorum sensiz geçen günlerimi
Pencereler buz tutmuş, yokluğunda
Gözüm görmüyor dışındaki
güzellikleri

Sessiz bir odada oturuyorum
Kulaklarım duymuyordu dışındaki
sesleri

Bir gün daha güneş batıyor
Bulutlar bile gözyaşlarını döküyor

Gece de
benim
sensizliğime
eşlik ediyor
Sensiz bir
gün daha
geçiyor

**Sinancan Karbuz
12AB**

Bir Genç Aranıyor!

Mevla Teala kainatı bize hizmete
sunmuş

Bizden çok mu şey istiyor?
İstekleri ne mi?

Namaz, Kur'an-ı Kerim'in emir-
lerine uy!

Örtüne bürün ve ibadetlerinde
içten ol!

Sence hala çok mu şey istiyor?
Vallahi istemiyor!

Bir genç aranıyor!

Kötülüğe iyilikle karşılık veren,
Dargın olsa bile affedecek,

Haramdan kendini sakındıran,
Vaktini boşa harcamayan,

Utanmaktan utanmayan,
Son nefes endişesi taşıyan.

"İman varsa imkân da vardır"
diyecek.

Nefsine avukat değil hâkim olan
genç aranıyor!

Ey Genç...

Cehennemi istiyorsan istediğin
gibi yaşa,

Cenneti istiyorsan istenilen gibi
yaşa...

Gençlik bir
kere yaşanır.

Özgür-
ce değil,
Müslüman-
ca yaşa.

"Büyük
davanın
küçük bek-
çilerinden"

**Tuğba Akbay
12/AF**

ÇELİĞİ ERİTEN

İMAN: “ÇANAKKALE”

Enes Aksu 11-AF

Dünyanın eşini benzerini görmediği, tarih kitaplarında daha büyük kahramanlıkların anlatıldığına şahit olmadığımız bir zaferdir Çanakkale Zaferi. Dünyaya hükmeden bir cihan imparatorluğunun güçsüzlüğünü fırsat bilen tek dişi kalmış canavarların

sayıda fişek, kuru üzüm hoşafı ve çantalarda bulunan yarım somun bayat ekmekle verdiği ilahi âleme rablerinin huzuruna şehit mertebesi ile çıkmak için girdiği ulvi yarıştı Çanakkale Zaferi.

Devrin en teknolojik gemilerinin üzerine türlü silahlar yerleştirip bir milleti tarih sahnesinden silmek gayesi ile Çanakkale Boğazı açıklarına sıralanan güruh kısa süren bir taarruz ile netice alacakları bir savaşın hayallerini kuradursun. Anadolu'nun mübarek anaları tarafından şehit haberleri almak için elleri kınalanıp vatani savunmaya gönderilen iman erleri, emsali görülmemiş bir zafer kazanacaklarındandır. Asla umutsuzluğa kapılmayan

lerinde taşıdıkları vatan sevgisi ile rabbine kayıtsız şartsız teslimiyeti esas alan imanlarını ekleyince onca atılan mermiye ve mühimmata göğüslerini siper eden bir peygamber ordusu olmuşlardır.

İşte bu şartlarda Çanakkale Savaşı hak ve batılın savaşı olmuş, tarih emsali görülmemiş yüzlerce kahramanlık destanını bu savaşta sayfalara yazmış, tarihi şanlı dolu aziz bir millet, büyük komutanlar ve 275 kg'lık top mermisini tek başına sırtına kaldıracak kadar iman gücüyle donanmış yiğitler oldukça teknik ve teçhizatın varlığının hiçbir şey ifade etmeyeceğini en koyu harflerle hanesine bir kez daha yazmıştır.

Silahça zayıf, iman ve inanç olarak ise sınırsız güce sahip şanlı İslam ordusu kanları ile Çanakkale sırtlarına

tam kalbinin ortasına yapacağı son vuruşa karşı dik duruşun, baş eğmezliğin âleme ilanıdır Çanakkale Zaferi. O günün şartlarında birçok dünya ülkesinden kopup gelen, ellerine en güçlü silahlar, sınırsız mühimmatlar ve envai çeşit teçhizatlar verilen emperyalizm sarhoşu askerlere karşı Anadolu'nun bir avuç yiğidinin elde kalan birkaç eski tüfek, sınırlı

yaşları on beş ile otuz beş arasında olan bu yiğitler esaretin ölümden daha ağır olduğunu bilecek kadar iradeli, şehadetin en büyük mertebeye olduğunu bilecek kadar da imanlı bir ordu teşkil etmişti.

Çok zor şartlarda, sayısal olarak da çok az olmalarına karşın, yürek-

ÇANAKKALE
GEÇİLMEZ yazarken, yüreği iman dolu bu millet, bu topraklarda yaşadığı sürece bu aziz topraklar için hayal kurmamaları gerektiğini tüm dünyaya buradan haykırmıştır.

Bu vesile ile bu şanlı şehadet uğruna vatan savunan ecdadımızı rahmet ve minnetle anıyor, Çanakkale ruhunun her daim canlı olmasını diliyorum.

İslamofobi VS İslamohobi

Recep KOCAMAN
Meslek Dersleri Öğretmeni

Bismillah ile başlayalım söze. Başlığa bakıldığında bir karşılaştırma söz konusu gibi duruyor. Akla şu gelebilir tabii olarak, "Tamam İslamofobiyi bildik fakat İslamohobi nedir? Nereden çıktı bu kelime?". Evet, İslamofobi bilindik bir ifade onun üzerine duracağım, İslamohobi ise benim icat ettiğimi bir kelime, başlık için. İslam hobi dini midir? "İslam'ın hobisi mi olurmuş?" demeyin hemen. Tabii ki hobi dini değil. Elbette olmaz. Dedim ya başlıkta bir kinaye olsun istedim. Ama

konu itibari ile İslam karşıtlığını ele alarak oluşturulamaya çalışan yanlış algıları ortaya koymak ve gerçekte olan ve olması gerekeni izaha kavuşturma çabasındır yapmaya çalıştığım.

Fobi, korku demek, zihinsel bir korku. İslamofobi ile bu psikolojik korku yerini kin, nefret, ön yargı ve İslam karşıtlığına bırakmıştır.

Malumunuz, Batı dediğimiz Avrupa ve Amerika'yı kasıp kavuran İslamofobi aslında İslam'ın Anadolu'ya girmesi ile başlamış ve süreçte İslam'ın hâkimiyet gücüne göre etkin olabilmiş veya olamamış. Son yüzyılda ise bu anlayış kaybolmadan süre gelmiş ve özellikle son çeyrek asırda yoğun bir şekilde İslam'a ve Müslümanlara karşı gelişen bu algı iyiden iyiye canlandırılmış ve ciddi bir karalama ve aşağılama kampanyalarına

dönüşmüştür.

İslam'ın kendine has kavramları İslamofobi kampanyaları ile gerek dijital oyunlar gerek sinema filmleri gerekse de görsel ya da yazılı basın yoluyla sürekli dejenere edilmiş ve aslı dışında gösterilmek suretiyle zihinlere; Müslümanların "uygarlık yoksunu, barbar, otoriter, despot, baskıcı, hoşgörüsüz, şehvet düşkünü ve şiddet yanlısı" anlayışı iyice yerleştirilmeye çalışılmıştı. Tüm bu yapılanlar, asıl yapılmak istenen bazı projelerin altyapısı niteliğinde olduğunun bariz göstergesidir. İslam'ın cihat anlayışı terörizmle eşleşirken mücahit kavramı terörizmle eşleştirilmiş, İslam iste terör dini olarak lanse edilerek Müslümanların yaşadıkları ülkeler ve İslam toprakları kolayca işgal edilir hale gelmiştir. Ve koca iki kıta insanı bunu haklı bir mücadele olarak yorumlama düşüncesine sevk edilmiştir.

Peki, yapılan bu İslam karşıtlığı propagandaları karşısında bizler İslami değerlerimizi ne kadar savunabildik ve ne kadar anlatabildik? Asıl mesele burada işe. Küfür mücadelesinde tek millet olabilirken(1) ümmet mücadelesinde tek millet(2) olabileme liyakatini gösterebilmiş midir İslam topluluğu?

Manası barış olan, huzur ve selamet olan dinimiz böylesi bir kara propaganda ile karşı karşıya iken bizler hakkı, hakikati anlatabilmenim mücadelesini kendimize düstur edinme çabasına ne kadar girdik?

Allah'ın yüce kitabımız Kuran'da sıklıkla vurguladığı cihat yukarıda bahsedildiği üzere bu kadar tehlikeli ve korkulası bir kavram mıdır? Bir insanın haksız yere öldürülmesi tüm insanlığın öldürülmesi(3) ile eş tutulan bir anlayıştan bu tür vahşetler üretmek vahşetin ta kendisi olsa

gerek. İnsanın ve insanlığın ihyasını önceleyen İslam; din, akıl, can, mal ve namus güvenliğini(4) sürekli telkin etmiş ve bunları dil, din, renk ve ırk ayrımı gözetmeksizin temel haklar kabul etmiştir.

"Cihat; Hakk'ı hâkim kılmak, temel insan hak ve hürriyetlerini sağlamak ve korumak ve her türlü zulüm ve sömürü düzenlerini ortadan kaldırmak için yapılacak hizmet ve faaliyetlerin tamamıdır." şeklinde özetliyor merhum Necmeddin Erbakan.

Harp ve savaş gibi kelimelerle cihadı yan yana getirmek veya buna çanak tutmak bir art niyet göstergesi olacaktır. İslam barış ve hoşgörü dini olduğu gibi izzet ve şerefi ile de Müslümanları toplumun adaletle hükmeden bireyleri yapar. Kendisine açılmış bir savaşı bertaraf etmek için belirli kurallar dairesinde mücadele ve mücahedeyi de emreder. Bu

İslam'ın en doğal hakkıdır. Bu hak zalimler ve zulmedenler eliyle değil hakkı ayakta tutmaya çalışan, Allah'ın adını yüceltmeyi kendisine şiar edinen mücahitler eliyle yani İslam ordusuyla gerçekleşir.

İslam'ın temel kavramlarının içlerinin bu şekilde boşaltılmasına müsaade etmek düşünülemez ve kabul edilemez. Şimdi yeniden İslam'ı anlamalı ve anlatmalı topluma ve dünya toplumlarına. Ve bilinmelidir ki sümisâl (kötü örnek) misal değildir. Toplumun malumu olan ve İslam'ı karalamak için üretilmiş kötü örnekler ne İslam'ı ne de Müslümanları temsil etmemektedir.

(1) 2/Bakara-120

(2) 3/Al-i İmran süresi-103

(3) 5/Maide- 32 4/Nisa-92-93

(4) Müslim, Birr.32 Buhari, İlim.37

BUYURUN BURDAN YAKIN!

İSMET ÖZEL-ERBAIN (KIRK YILIN ŞİİRLERİ 1953-1984)

Kevser TEKİN
Meslek Dersleri Öğretmeni

"Hem Müslüman, hem avanak olamazsınız." sözüyle giriş yapsam, kaç şimşek çakar beyninizde? Ben söyleyeyim, çok çakması lazım! Çünkü dost acı

bâtıla karşı sıkılmış çakı gibi delikanlı. Uzun yıllar çeşitli gazetelerde köşe yazarlığı yapmasının yanı sıra, şiirleriyle de edebiyat dünyamızda geniş yer bulmuştur. Bakmayın siz, "Şiir, benim ayağıma bağ olmuştur." demesine. Kendisini siyasi alandan alıkoyduğu için böyle der aslında. Daha çok siyasi fikirler üzerine yoğunlaşmak istemişse de, şiiri bir adım önde olmuştur. Biz, siyasi ve fikir dünyasını rahatsız etmeden sadece şiirlerine şöyle bir bakıp çıkacağız bu yazıda.

8 Mayıs 2014'te verdiği bir konferansta –geç gittiğim için ayakta dinlemediğim- yazın ve şahsi hayatının önsözünü anlatırken "Bencilce yazmış, bencilce okumuşum." dediğinde, kırk yıllık şiirleri bir kez de farklı bir gözle okumuştum. Şimdi bu sözünün üzerine birkaç mısraya dokunup neyi kastettiğini anlayalım: "Sarp bir güvercin düşüyor yüreğimden, buna dayanmalıyım." "İnsan, eşref-i mahlûkattır, derdi babam. Bu sözün sözler içinde bir yeri vardı." "Baktım, akşam herkesin kabul ettiği kadar akşamdı/ Hiçbir meşrû yanı kalmamıştı hayatımın." Belki de hayatlarımız yorulunca yaşamaktan, dilimize en çok yakışan dizeler bunlar olabilir.

Buraya dikkat: "Darası alınmaz yüküm bu benim. Kayda geçirilemez, narhı konulamaz/ Resmen ve alenen ifade usulü yok/ Gözümün ferî saydım onu, gücüm bundandır/ Düzimin dermanıdır o, buradan gelir cesaretim..."

Şiirlerini kendince geliştirdiği bir dil üzere yazar. Bu yüzden tam manasıyla anlamak için onu iyi tanımak, düşüncelerini ve kullandığı dili iyi bilmek gerekir. Yoksa okuduklarımız alt alta yazılmış düz yazıdan ileri gitmez. Yorgunken kendi sesinden şiirlerini açıp saatlerce dinlediğim olur. Ve hep "Demedim dilimin ucuna gelen her ne ise/ Vay ki gençtim/ Ölümle paslanmış buldum sesimi." şiiriyle bitiririm bu terapimi. Bazen sevinçlerde yüzerken bazen de üzüntülerde boğulmak dünyaya gönderiliş manasını kuvvetlendirirken şair öyle bir cümleyle çalar ki kapımızı, ünlemlerden yapılmış trenlerde makinist oluveririz bir anda: "Yargı kesin: Acı duymak ruhun fiyakasıdır!" Haydi, geçmiş olsun cümlemize...

Şair, matarasında tuzlu suyunu hazır edip yola koyulan seyyahlar gibi veda eder kitaba, şiire, kendine. Gidecek yüreği olanlara, adlarını sağlam atanlara yollar hep çift yönlüdür. Sizi, uzun ama yorucu olmayan bir yolculuğa çıkaracak bu kitapta, kırk yıllık hatırlayacak: "Burada bitti artık işim, ağızım yok/ Uzun yola çıkmaya hüküm giydim." Kapanışı bu dizelerle yapıp olaysız dağıtabiliriz:

"Şimdi tekrar ne yapsam dedirtme bana ya Rabbi/taşınacak suyu göster, kırılacak odunu/kaldı bu silinmez yaşamak suçu üzerimde/ bileyim hangi suyun sakasıym ya Rabbalemin/ tütmesi gereken ocak nerde?"

söylemiş, ben düşmanınız olmak istemem. Daha girişte sizi uyarıyorum aslında, ilerleyen satırlarda beton etkisi olacak cümlelerden haberdar ediyorum.

"Ben, dünyaya doğru yürümekle meşhurum." diyen şair-yazar ve fikir adamı İsmet Özel, günümüze gölge eden çınarlardan sadece birisi. Yetmiş iki yaşında, yumruğunu

Size öyle romantik şiirler sunmaz şair. En başta da dediğim gibi beton etkisi gibi gelir ilk duyduğunuzda. Oysa romantik diyeceğimiz şiirleri de vardır elbette. Ama şair, kelimeleri öyle bir düzen ile bir araya getirir ki, baktığınızda "Romantizm bunun neresinde." diyebilirsiniz.

İKİ SİYAHİ TEK DÂVÂ

Bizler geçmişte nasıl İslam mücadelesi verdiysek dünyanın bir ucunda Amerika topraklarında da birileri İslam mücadelesi veriyordu. Bunların başında ise MALCOM X ve MUHAMMED ALİ geliyordu. Yazımızda sizlere siyahi Müslümanların İslam mücadelesi anlatacağım.

Ozan Aşık 9-O

Malcolm X

20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren ABD'de siyahilerin İslam'a girmeleri ve özgürlük mücadelelerinde kilit rol oynayan Malcolm X, bundan tam 48 yıl önce düzenlenen bir suikastla şehit edildi.

MAHKÛMLUKTAN HATİPLİĞE

Malcolm, Elijah Muhammed'in kurduğu

"Nation of Islam" örgütlenmesi içerisinde hızla yükselerek vaiz olmuş, siyahların çokça rağbet ettiği iyi bir hatip olmuştu.

TEHDİT DOLU GÜNLER BAŞLADI

Beyrut'ta bir üniversitede Amerikalı siyahlarla ilgili konferans verdikten sonra ise, ırkçılığı bıraktığını, kendisinin yeni bir örgüt kuracağını, beyazların bu örgüte katılabileceklerini açıklayacaktır. İslam dininin belki de ilk olarak, Amerikan basınında evrensel ve geniş boyutlarda yer bulması Malcolm X sayesinde olmuştur.

Ne var ki onun Irkçılığı bırakması Elijah Muhammed ve çeşitli siyah kuruluşlar tarafından doğru bulunmayacak ve hayatında tehditli günler başlayacaktır.

EVİ BOMBALANDI

24 Kasım 1964'teki seyahat dönüşü sonrası onun yaşamının başlangıcındaki zor günler yeniden başlayacak 13 Şubat Cumartesi gecesi saat 02.45'te evine bombalar atılacaktır. Eşini ve çocuklarını zorlukla dışarı çıkarmıştır. Malcolm X, o gecenin sabahı sanki hiçbir şey olmamış gibi daha önceden kararlaştırılmış

bir konuşma için Detroit'e gidecek ve 16 Şubat 'ta yakın bir arkadaşına: "Önümüzdeki beş gün içinde infaz edilmek üzere ölüm fermanım imzalandı." diyecektir. 21 Şubat 1965 Pazar günü, 400 kişilik bir toplantıda konuşma yapacaktır. Toplantıya aynı zamanda başka bir rahip ve birkaç konuşmacı da davetlidir. Ama Malcolm dışındaki konuşmacılardan hiç birisi henüz gelmemiştir. "Hiçbirinin geleceğini sanmıyorum. İçimden bir ses diyor ki bu gün kesinlikle kürsüye adım atmamalısın. " sözleriyle Malcolm yaşayacaklarını hissetmiştir sanki...

SAHİH İSLAM VE YENİ BİR AD

Malcolm'un örgüt içerisindeki yükselişi ve ABD başkanı Kennedy'nin suikasti ile ilgili demeci ve Elijah Muhammed'in İslam'a ilişkin sahih olmayan düşünceleri örgüt ile Malcolm'un arasını açtı. Uzun bir süre Nation of Islam içerisinde bulunan Malcolm X örgütten ayrılarak Muslim Mosque, Inc. ve Afro-Amerikan Birliği Örgütü'nü kurdu.

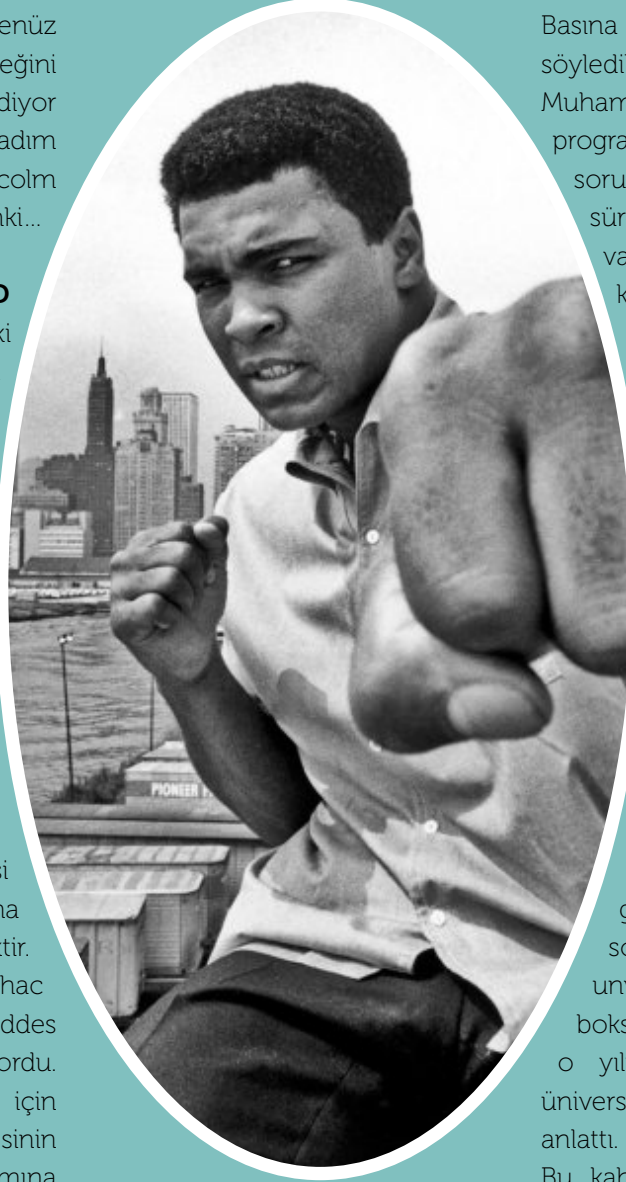
Ölümünden bir yıl önce Malcolm X'in hayatı hem şahsi hem de siyahi tecrübe adına önemli bir tecrübe elde edecektir. 13 Nisan 1964'te Malcolm X hac görevini ifa etmek üzere mukaddes beldeye gitmeyi düşünüyordu. Hacca gitmesi Malcolm X için birçok kavramın değişmesinin başlangıcıydı. Mekke'den hanımına aynen şunları yazıyordu:

"İnanamayacaksınız ama tenleri beyazdan daha beyaz olan insanlarla aynı bardaktan su içtim ve aynı tabaktan yemek yedim. Hepimiz bir kardeşlik. Ben artık ırkçı bir Müslüman değilim. Gerçek peygamberimiz olan Hz. Muhammed ırkçılığı yasaklamıştır."

MUHAMMED ALİ

Muhammet Ali, dersleri zar zor idare

ettiği, sınıfları ise namı ve karizması dolayısıyla geçtiği lise yıllarında Amerika'da faaliyet gösteren İslam Milleti (Nation Of Islam) ile tanıştı. İslam Milleti, Amerika'da kurulmuş, siyah Müslümanların dâhil olduğu ve "geleneksel İslam"dan farklı inanışları olan bir cemaattir. Müslüman olmadan önceki adıyla

Clay'in İslam milletine olan ilgisi devam etti. Fırsat buldukça Müslümanların lokantalarna, mescitlerine uğrar oldu.

GİZLEDİĞİ MÜSLÜMANLIĞINI ŞAMİYONLUĞUNDA AÇIKLADI

1962 yılının başında, ilerleyen yıllarda Müslümanlar için son derece önemli bir isim haline

gelecek olan Malcolm X ile tanıştı. Malcolm karizmatik bir lider ve güçlü bir hatip olarak Amerika'da tanınan siyah Müslümanlar arasında, deyim yerindeyse, parlayan bir yıldızdı. Bu iki insanın kişilikleri ve kısmen kaderleri de benzerlik göstermekteydi.

"KORUYANIM ALLAH'TIR"

Basına verdiği demeçlerde söyledikleri ile de efsaneleşen Muhammed Ali, katıldığı bir programda "Koruman var mı?" sorusuna verdiği cevapla uzun süre konuşulmuştu. "Koruman var mı?" diye soran spikere "Bir korumam var. Gözleri olmasa da görebilen, kulakları olmasa da duyabilen, hafızası olmadan her şeyi hatırlayan. Bir şey yaratmak istediğinde ona sadece 'ol' der. En gizli düşünceleri bile duyandır. Tahmin et bu kimdir? O Allah'tır. O benim korumamdır, o senin korumandır." diye yanıt vermiştir.

Din olarak İslamiyet'i seçmiştir ve Vietnam Savaşı'na gitmemiştir. Bu durumu şöyle dile getirmiştir: "Benim onlarla sorunum yok." Bu nedenle unvanlarına el konuldu ve bokstan uzaklaştırıldı. Fakat o yılmadı. Bu süre içerisinde üniversiteleri dolaşarak İslamiyet'i anlattı.

Bu kahraman kişiler İslam'ı seçti. Zamanında Amerika'da siyahiler hiç saygı görmeyen alt sınıf insanlardı, lakin MALCOM X ve MUHAMMED Ali'nin verdikleri mücadeleye kadar.

Malcom, "Bir Müslüman olarak yeryüzünden Allah'ın huzurunda secde etmeyen tek fert kalmayınca kadar İslam'ın hâkim kılınması yolunda kendimi görevli hissediyorum." demiştir.

Babaannemin Beyni Yanık Türküleri

Neydim ben ve kimdim? Neden bu amansız şarkıların mısralarında geziyorum; oyunda, sokakta olmam gerekirken neden hep türkülerde, ninnilerde ve şiirlerdeyim?

Babaanne söyle bana, ben kimim? Türküler söyle bana, masallar anlat bana, babama söylediğin o güzel ninnileri ve kafiyesi hiç olmayan şiirleri...

Uçurtmamı uçururken her düştüğümde kanayan yaramın üstündeydi o ellerin babaanne! Her koştuğumda neden arkamdan sen de koşarsın ki? Ve her düştüğümde neden hep kaldıran sen?

Türküler söyle bana babaanne! O yanık türkülerini, duysun buradan Halep'teki yüreği kartanesi olan masum çocuklar, İstanbul'da gökyüzüne hasret bakışlar, yüreği yanmış Gazze'dekitemizâşıklar, Paris'te âşık olduğunu sanan kendinden bihaber anneler ve babalar.

"Babaanne ne oldu, neden ağlıyorsun?" dedim. Oğlum, dedi. Anlatsam anlamazsın, sen uçurtmanı bırakma, oyununa bak. Halep'te bomba altında kalan, enkaz altındaki oyuncağına son bir defa dönüp alabilir miyim umudu taşıyan yaşlı gözleri, artık sora sora bulamadığımız Bağdat'ı ve halen yetim olan Yesrib'ive kıyıya vurmuş insanlığı, dedi ve sustu.

Neden anlamıyorum seni babaanne?

Söyle babaanne kimdim ben?Neydim sahi?

Ebu Zer'in masum gözlerindeyim, Çölde kum fırtınasına kapılan kana-

dı kırık bir kuşum,
Gölgesi olmayan bir çocuğun son bakışıym,
Nazlı düşler beklerken dem tutan sevda türküsüyüm ben,
Bin bir gece masallarındaki El Hamra Sarayı'yım,
Buğulu camda insanlığı çizen minik bir elim,
Tufanda koşarak gemiye ilk binen,
Okçular tepesini hiç terk etmeyen amansız bir rüzganım.

Babaanne ne oldu bizim türkülerimize; içinde anne, yar, evlat ve kardeş olan? Toprak kokan ve toprağı şehadete susayan...Hamza'yı, Sümeyye'yi, Yasir'ive Ömer Halis'i anlatan türkülerimize...

Ey büyüyünce beni yoran sessiz şehirl!

Ey babaannemin toprak kokan elleri ve kocaman yüreği!

Büyüdüm ben,

Anladım artık her şeyi.

Sessizliği, şehrin kimsesiz sokaklarını, Ömer'i, Hamza'yı ve yalnız kalan

Ebu Zer'i.

Anladım artık söylenmeyen türkülerini ve ninnileri,

Anladım şahit olmayı,

Anladım şehidi,

Anladım şehadeti,

Anladım...

Cüneyt İNCE
FELSEFE ÖĞRETMENİ

BİR BEYAZ TİTREYİŞ, BİR KANLI UÇUŞ

“Aaa! Kar yağıyoooo!”

Davut DOĞAN

MESLEK DERSLERİ ÖĞRETMENİ

Sesine çocuksu bir tını vere- rek ve ellerini cama yapıştı- rarak heyecanla haykırmıştı İbrahim. En sevdiği renk si- yah olan gencin karn yağmasına gösterdiği muzip tepki görülme- ye değerdi. Sokakta, gözleri hizasın- dan sarılmış atkılan ve yine uçları göz hizasına uzanan bereleri, üzer- lerine en az iki numara büyük mini yorganları ile çığlık çığlığa sağa sola koşuşturan çocuklar, boş bir odada amaçsızca gezinen oyuncak ro- botları andırıyor, karla beraber ge- len ürkütücü sessizliği tatlı akislerle bastırıyorlardı. İçeride sırf ses ol- sun diye açık bulunan tele- vizyonda,

Anadolu'da köy yollarının trafiğe ka- panması ile ilgili sayısal veriler aktarı- lıyorken, İbrahim pencere önünde ayakta, elleri ceplerinde, sokaktaki çocukları izleyerek mırıldanıyordu: “Yetkililer son yirmi yılın en şiddetli kar yağışı olduğu bilgisini verirken, Valilik toplu taşıma araçlarının ter- cih edilmesi hususunda vatandaş- ları uyardı.”

İbrahim'i tanıyanlar bilirler. (Ki onu yeterince tanıyan kimse yoktur aslında.) Okudukları ya da izledikle- rinden kulağına yer etmiş cümleleri, gün içerisinde yerli yersiz mırıldan- mayı pek bir sever.

Şimdi tüm dikkatini, önlerini göre- bilmek için başlarını yukarıya kaldı- rmış, minik avuçlarında kaybolan bir tutam kartopunu birbirlerine savur- maya çalışırken savrulan çocuklara vererek son sözünü mırıldanıyo- rdu:

“Karnı keyfini çıkarana ise her za- manki gibi çocuklar oldu.”

“Allah dışarıda kalanla- rın yardımcısı ol- sun!”

Yabancı bir ses İbrahim'le muhab- bet açmak istercesine araya mı gir- mişti? Hayır, hayır. Haberleri izleyen annesine aitti bu ses.

İbrahim kendisine yönelik olmayan bu temenniyi üzerine almak iste- di ve umursamaz bir tebessümle karşılık verdi. Çünkü annesinin söz- leri ile beş yıl öncesine gitmişti. Bir geceliğine de olsa sokakta kalma- nın ne demek olduğunu biliyordu. Annesi, eve geç geldiği için kapıyı açmamış, oğlunu sokakta bırak- mıştı. İbrahim ıssız bir parka gidip ağaç altında oturmuş, vicdansız bir annenin evladına yaptıklarını konu edinen filmi kısa sürede yazmış ve yönetmişti. Senaryo gereği de olsa son sahnede annesini cezalandır- maya kıyamamıştı. Aslında bu da farklı bir intikam biçimiydi ama o bunu hakikaten merhametinden yapmıştı. Tüm bunlar yaşanırken parktan birkaç kilometre ötede, bir

film seti daha kurulmuştu. Merhamet ile otoriteyi uzlaştıramayan bir kadın seccade üzerine oturmuş, ellerini açmış, yardım diliyordu. Yüzü Mona Lisa tablosu gibi karmaşık ifadelerle doluydu. Film gösterime girdiğinde izleyenler, çocuğunu eve almayan annenin, evladının başına bir iş gelmemesi için gece boyunca dua ettiğini anlayacaktı. Ama İbrahim'in bu filmde hiçbir zaman haberi olmayacaktı.

Bu beş yıllık uzun yolculuk birkaç saniyede sona erdiğinde göz göze geldiler. Annesi bu kez kapıyı açtı ama ultiatom vermeyi unutmadı: -Ne var? Ne bakıyorsun öyle? Sakın unuttum sanma. Hiçbirini unuttum. Hepsini tek tek yazıyorum.

Hesaba yazılanlar, işlediği kusurlardı İbrahim'in. Annesi hayali verisiye defterine itinayla kaydeder, daha doğrusu kaydettiğini hissettirir, ama hiçbir zaman istemezdi borcunu oğlundan. Merhamet her ikisi için de kalplerinin en ücra köşelerinde zor günler için sakladıkları birkaç metelikti sanki. İlan edilemeyen ilan-ı aşkı merhamet onlar için.

Annesi fırsatı yakalamışken başta komşu çocukları olmak üzere "el âlem" diye tabir ettiği, İbrahim dışında, tanıdığı ve

tanımadığı tüm liseli gençlerin, çok iyi yerlere gelip vatana, millete ve de özellikle anne- babalarına hayırlı evlatlar olurlarken, bir tek kendisinin bir baltaya sap olamayacağı gerçeğini, kâh doğrudan kâh atasözleri vasıtasıyla ve strateji uzmanı edasıyla, kendinden emin dile getirdi. Sırf ses olsun diye hala açık duran televizyon ise, on askerin şehit olduğu haberini veriyordu o esnada. İbrahim gelecekte haber vermeyi bitiren annesine bir an göz ucuyla baktı, iç çekerek : "Şehit olurum ben de." dedi. Annesinin alaycı bakışında "Sen onu da beceremezsin." cevabı gizliydi. İbrahim pencereye döndü. Hep geçmişe mi yapacaktı yolculuğunu? Bu kez geleceğe gitti. Birkaç ay öteye mi yoksa birkaç yıl sonraya mı gitti bilinmez. Zaten onu pek hesaba katmadı. Şehit olmuştu. Çatışmada bir terörist kurşunuyla mı, bir temmuz gecesi sokakta vurularak mı, yoksa bombalı bir saldırıda vücuduna saplanan onlarca şarapnel parçasıyla mı bilinmez. Şehit

olmuştu sonuçta. Şehitliğin girişi, gelişmesi mi olurdu? Annesine duyurmamaya özen göstererek mırıldanmaya başladı:

" Bayrağa sarılı tabutum okuluma getirilir belki. İbrahim mezun mudur, değil midir o da bilinmez. Öğretmenlerim bir türlü çıkaramazlar hangi İbrahim olduğumu. Hangi İbrahim? Şu 12.sınıflardaki sarışın, biraz kilolu olan mı? Yok, yok o değilim. Esmer, orta boylu... Varlığıyla yokluğu bir olan İbrahim'im. Adı ne disiplin kurulu evraklarında ne onur ne takdir ne teşekkür belgelerinde ne de sosyal yardım listelerinde; sadece ve sadece sınıf listesinde,

o da ne başta ne sonda, orta sıralarda geçen İbrahim'im. Sözlü yapılırken listeden rastgele isim seçildiğinde bile adı okunmayan İbrahim'im. Kim olduğumu çözebilmek için arkadaş çevrem araştırdığında, arkadaşı bulunamayan İbrahim'im. Allah'ın kendisine dost seçtiği İbrahim olamasam da, kendisine Allah'tan başka seçebileceği dost bulamayan İbrahim'im...

Sonra evimin önüne getirilirim. Annem kapıyı açar bu defa. Ama beni içeri sokmazlar. Belki tabutuma sarılır, baş ucuma eğilip benimle gurur duyduğunu, hatta beni sevdiğini söyler annem. Ama el âlem duymasın diye yalnızca fısıltıyla. Yok, yok. Gururlu kadındır o. Metanetlidir de. Donuk gözlerle tabutuma bakar, tek kelime etmez. Tabutum el âlemin omuzlarında camiye götürülür, imam efendi vatan sevgisi ve şehitlikle ilgili beylik cümlelerle nutuk atar. Sonra aynı el âlem mezarlığa taşır beni. El âlem vardır cenazemde ama el âlemin çocukları katılmamıştır maalesef. Kimisi vatana, millete faydalı bireyler olmak için farklı şehirlere ve fakültelelere okumaya gitmiştir. Kimisi ise vatana, millete daha da faydalı olmak için yurt dışındadır."

"Essalaaaaaatü ves selaaaaaamü

aleyyykk!"

İbrahim'i diriltip, gururla yattığı tabuttan aniden kaldıran müezzinin sesi, bir cenaze olduğu haberini mi veriyordu? Hayır. Cuma namazına bir saat kaldığının habercisiydi bu ses. Odada, annesinin bir süre dinlendikten sonra tekrar gelecektek haber vermeye başladığını fark etti ve başka bir işle meşgul olmak istemesine kitaplığının önüne gelerek, raflardan birine uzandı. Kapağına hiç bakmadan eline gelen kitabı gelişi güzel açtı, sayfanın baş kısmından okumaya başladı:

"...Dar sokaklarda bu on kişi de yoktu. Cenazede yedi adam kalmıştı: Ağladığını görmesinler diye tabutun çok ilerisinde yürüyen Şair Raif, ağladığı uzaktan da belli olsun diye bir düzine mendili yüzüne kapayan Dilaver, bir de simit yiyerek cenazeye uzaktan koşan Aksaray'ın meczup Ahmet'i..."

Diğer dört kişinin kimler olduğunu okumaya gerek duymadı, kitabı kapattı. Abdest alarak camiye doğru, düşene bir tekme de kendisi atmak istemiyormuşçasına, araba lastiklerinin ezerek çukur haline getirdiği karlara basmamaya özen göstererek yürüdü. Cami avlusuna geldiğinde, bahçedeki üç beş ihtiyarın 1987 kışı ile bu yılın kışını karşılaştı-

ran diyaloglarına kulak misafiri oldu. Sonra musalla taşı ile göz göze geldi. Musallanın hemen ön tarafında, yerde, birkaç karga karları eşeliyor, yiyecek bulmaya çalışıyordu. İbrahim cenaze merasimini hatırladı tekrar. En son, el âlem mezarlığa kadar getirmişti tabutunu. Hikâye bu ya... Hayattayken kimsenin kendisinden haberdar olmadığı İbrahim öldüğünde de hatırlanmamış, mezarını kazmayı unutmuşlardı. İbrahim buna da bir çözüm buldu kendince. Musalla önündeki kargalar toprağı eşeleyerek derince bir çukur açtılar. Kimseye eyvallahı olmayan adam Kabillerden mi yardım dileyecekti? Çukurun içine usulca girerek boylu boyunca uzandı. Alnındaki kurşun yarısından sızan kan, burnunun üzerinden her iki yanağına simetrik dağılıyor, bu haliyle kollara ayrılmış, debisi düşük bir akarsuyu andırıyordu. İşte dostuna da yalnız başına gidiyordu İbrahim. Çukuru açan kargalar kapatmayı unutmuş, göğe doğru yükselirken, gökten kar taneleri salına salına iniyor, toprak atacak kimsesi olmayan şehidin üzerini örtüyordu üşümesin diye. Eskilerden kalma bir ezginin dizeleleri, meçhul birileri tarafından terennüm ediliyordu uzaklarda:

**"Seher vakti gelir hasretin yiğit,
Serçeler duaya durduğu zaman.
Sızım sızım sızlar yüreğim yiğit,
El âlem uykuya daldığı zaman.**

**O'ndan geldik dönüş O'nadır yiğit,
Rabb'ının övgüsü sanadır yiğit.
Al kanın alnında boyadır yiğit,
Parlar gün ışığı vurduğu zaman."**

Şehit Olmak, Şahit Olmaktır

Süleyman YILDIRIM

MESLEK DERSLERİ ÖĞRETMENİ

Şehit olmak nedir sence?

Ölmeden şehit olunur mu bedence? Sözlükte "bilen, hazır olan, haber veren, muttali ve tanık olan" anlamlarına gelir. Şehit kelimesinin çoğulu "şüheda"dır.

"Rabb'in Ademoğullarından-onların sırtlarından-zürriyetlerini alıp bunları kendileri hakkında şu sözleşmeye şahit tutmuştu: 'Ben sizin rabbiniz değil miyim?' 'Elbette öyle!(Sen bizim rabbimizsin.) Tanıklık ederiz.' dediler. Böyle yaptık ki kıyamet gününde, 'Bizim bundan haberimiz yoktu.' demeyesiniz."(A'raf süresi:172)

Kendini bilen, nefisini, dilini, yüreğini, gözünü,

emeğini, Rabb'inin emrine amade eyleyen her can "şehittir".

Allah'ın sıfatı olarak şehit, her şeyi gören, bilen, haberdar olan, her yerde hazır ve nazır olan, kendisinden hiçbir şey gizlenmeyen, bütün sırlara vakıf olan, her şeyi mürakabe eden demektir.

"Nerede olursanız olun O, sizinle beraberdir ve Allah yaptıklarınızı görür."(Hadid Suresi:4) ayetinin anlamını ifade eder.

O bilsin, o görsün, o sevsin yeter âlem bilmesene ne yazar, diyorum ama rehberim, önderim, efendim, peygamberim bu konuda şöyle buyurmakta:"Allah sevdiği kulunu önce gökteki meleklerle, sonra da yerdekilere sevdirdi."

Hakka-hakikate tanıklık eden insan da şehittir.

"Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutun, adaletle şahitlik eden kimseler olun. Herhangi bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi adaletsiz davranmaya sevk etmesin. Adaletli olun; bu takvaya daha uygundur. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır."

Gerçekleri gören, dinleyen, duyan ve gafil olmaya n kimselerde "şehit"tir.

"Akıllı olan ve şuurlu olarak söze kulak veren kimse için bunda büyük ibretler vardır."(Kaf süresi:37)

İnsanın nankörlüğünü bilmesi, anlaması ve görmesi itibarıyla da insana şehit denilmiştir.

"İnsan, Rabb'ine karşı pek nankördür. Şüphesiz buna kendisi de şahittir."(Adiyat süresi6-7)

Kulların inanç, söz, fiil ve davranışlarıyla, adil, numune-i imtisal, güzel ahlak sahibi, ilim ve irfan sahibi olmalarına şehid-şüheda denilmiştir.

İlgili ayette "Böylece sizi orta bir toplum yaptık ki siz insanlara şahitler şüheda=güzel örnekler olasınız, peygamber de size şahid (şehid) olsun"(Bakara süresi:143)

Hz Muhammed'in(as) inanç, söz, fiil, davranış ve yaşantısıyla insanlara örnek olması"şehid"kelimesi ile, mü'minlerin de aynı şekilde diğer insanlara nümune-i imtisal(güzel örnekler) olması "şüheda"kelimesi ile ifade edilmiştir.

Yine Allah yolunda öldürülenlere de "şüheda" denilmiştir. Örfümüzde "şehit" kelimesi bu anlamda kullanılmıştır.

"Allah yolunda öldürülenlere 'ölüler' demeyin. Hayır, onlar diridirler. Ancak siz bunu bilemezsiniz." Bakara/154

Hülasa, kendini bilen, Rabb'ini bilir; Rabb'ini bilip kulluğunda daim olan her can yaşayan bir "şehit"tir. Şehitler ölmez vatan bölünmez...

“Misal”

Lakaplı Resul Aydemir İle Rap Üzerine

Lakabın neden Misal?

Konuşurken sürekli her şeye misal verdiğim için arkadaşlarım böyle bir lakap taktı.

İslam’la Rap’i birleştirmek nereden aklınıza geldi?

Kötü örnekler cevap verebilmek için. Amacım ALLAH’ın karşısına cebim dolu çıkmak. Araç olarak ne kullanırsan kullan, önemli olan ALLAH rızası tabii ince bir çizgi de var.

İslam’la Rap’i birleştirdikten sonra ailenizden ya da çevrenizden tepkiler aldınız mı?

Peygamber Efendi’mizi bile Taif’te taşladılar. En doğruyu söyleyeni taşladılar, bizi dövmeleri, bize sövmeleri normal.

Rap’e bizim insanımız neden ön yargılı yaklaşıyor?

Geçen bir tane liseye gittik. Kliple-
rimiz oynatıldı. Salona girdik. Selamünaleyküm, dedik. Müzik hocası kalkıp siz çocukların aklına İslami şeyleri empoze etmeye çalışıyorsa-

nuz, dedi. Hocam dedim, kendi silahınız kendinize dönünce zorunuza mı gitti?

Kaç yaşında başladın?

5-6 yaşlarındayken Almanya’dan gelen akrabalarımın getirdiği kasetleri dinleyerek başladım. Tabii o zamanlar rapin içi dolu doluydu.

“Gurbetti, bizi eziyorsunuz, biz sizden çok çalışıyoruz.” gibi şeyler, Almanlar neden Türkleri çağırırdı? Amele işlerini yaptırmak için, çalışmıyorkendileri, bir şey zannediyorlar kendilerini.

Başka işler yaptınız mı?

Çocuk dünyasındagrafikerlik yaptım, 2 sene de oradan yemek yedim Allah’a şükür.

Bol giyinme kültürüne nereden kapıldınız?

Biz de orada yaşayan kardeşlerimiz gibi çocukluk geçirdik, burada ağabeyimizin, komşumuzun kıyafetleri giydik, çocuk olduğumuz için bol gelirdi. Ben de madem aynı kültürü yaşıyoruz diyerekten hoşuma da gitti böyle birşey yapmaya karar verdim.

Sürekli yeşil kamuflajla görüyoruz sizi, neden?

Bizim kamuflaj aşkımız askere, polise olan aşkımdandır. Yoksa moda olduğu için falan değil yani yıllardır giyerim ben.

Rap'in kolları var, siz neden bunu seçtiniz?

Kendimi en iyi bu şekilde insanlara açıklarım diye. Malcomx, Muhammed Ali, Yusuf İslam bunları bir potada erittim ve en sonunda buna karar verdim

O Ses'e neden eşinizle çıktınız?

Bizim haram ilişkilerle işimiz yok, helal ilişkiyle böyle işimiz var, demek için çıktık. Bir amaç için çıktım. Şimdiki yeni rapçiler 2-3 dakikalık rap yaparken eski rapçiler Ceza, Saggopa gibi rapçiler 5 dakika civarında yapıyor.

Bunun sebebi yeni rapçilerin söz yazması mı?

Popüler kültür. Ağabey sen akılsız mısın?dedi bir arkadaş. Dedim, neden kardeşim? Dedi, sen popi olmak istemiyorsun.Eger sen popüler konulardan bahsedersen insanların dikkatini çekersin, dedi. Neyden bahsedeyim, dedim. Bir kadının güzelliğinden, ilişkilerden, kavgalardan hep böyle olumsuz şeylerden bahsedeceksin, dedi. Kardeşim sen bana akılsız diyorsun ama Peygamber'imiz insanların en akılsızı ölümü daima hatırlayan ve ona hazırlanandır, demiş. Ben mi akılsızım sen mi akılsızsın? dedim.

Neden bu meslek,gassallık?

Allah nasip etti ya. Rabb'imden ne gelirse o. Müezzinlik yapıyordum, belediye değişti, değişince cenaze imamlığı, oradan gassallığa girdim. Ağabeyim 2011 de şehit oldu, biraz şehit yakını olduğumuz için kolay-

lık sağlandı, hafızlık da olduğu için cenaze imamlığı oradangassallığa girdim. Ne zaman ümmetin gençliğine daha faydalı olacağımı anladım rap benim için 1.sıraya geçti. Şu anda bıraktım gibi birşey. Ama kesinlikle utanılacak bir meslek değil zaten orada söylemem de bunun içindi. Devlet büyükleri diyor ya imam hatip okuyup ne yapacaksın, cenaze mi yıkayacaksın? Peki, böyle diyen adamların cenazesini kim yıkayacak?

Menejeriniz Ömer ağabeyle yakınlığınız nereden geliyor?

Biz hafızlık arkadaşız. Ben ona sürekli ben rapçi olacağım, sen de benim menejerim olacaksın, derdim. Allah nasip etti en yakın arkadaşım, hafızlık arkadaşım ile hayallerimizi paylaştık. Allah bizi ayırmasın... :)

Hazırlayan
Muhammet Emin Kartal 11- AD /
Burak Keskin 11-AF

NE ANLATIYOR BU ADAM?

HAMİ GÜNDÜZ
11\AD

Bu soruyu ilk tanıdığımda ben-
de sormuştum kendime,ne
anlatıyor bu adam? diye.
Lakin onu tanıdıkça ve dinledikçe
mücadelesini, amacını ve bir şeyleri
kendine dert edinmiş olmasının far-
kına vardım.

İsterseniz gelin
onu

birlikte tanıyalım.Pakistan asıllı olan
Nouman Ali Khan, 1978 yılında ba-
basının diplomat olarak görev yap-
tığı Almanya'da dünyaya gelmiş.19
yaşına kadar dinden uzak bir yaşam
süren Nouman Ali, 19 yaşındayken
New York'ta MuslimStudentsAsso-
ciation(Müslüman Öğrenciler Birli-
ği) mensubu bir arkadaşı sayesinde
hidayete ermiş.Daha sonra Arapça
öğrenmek için Suudi Arabistan ve
Pakistan'da dersler almış olan Nou-
man Ali 2006 senesinde kurduğu-
Beyyine Enstitüsü'nde klasik Arapça
ve mukaddes kelimeler dersleri veri-
yormuş.

ABD ve dünyanın değişik yerlerinde
verdiği vaazlar, binlerce insanı ka-
ranlıktan aydınlığa çıkarırken,Ürdün
İslami Araştırmalar Merkezi'ne göre
dünyanın en tesirli 500 Müslü-
man'ından biri seçilmiş. İnternette
vaaz videolarını izledim. Gerçekten

Peygamber'imizin,kolaylaştıran;

zorlaştırmayın, müjdele-
yin; nefret ettirmeyin,

hadisine uyararak

esma-ülhüs-

nahakkında,

dua hak-

kında,

te -

settürhakkında, günümüz gençleri-
nin sıkıntıları hakkında kendine has
üslubu ile bazen güldürerek bazen-
de düşündürerek irşad vazifesini
yerine getiriyor. Gençleri kendine
çekebilmek için günümüz tarzında
"cool"takılıyor fakat bunları yapar-
ken de hakikati anlatmaktan geri
kalmıyor.

Bir ayet hakkında saatlerce konu-
şuyor ama o kadar güzel hitap ye-
teneği var ki zerre sıkılmıyorsunuz,
anlattığı çoğu şeye "Ben hiç böyle
düşünmemiştim." diyorsunuz, o
kadar güzel örnekliyor ki her şeyi
onun konuşmasını dinledikten son-
ra siz asla eski siz olmuyorsunuz
asla, tabii öğüt alma amacıyla din-
liyorsunuz...

Nouman Ali Khan geçtiğimiz
ağustos ayında Türkiye'ye gelmiş.
Bağlarbaşı'nda bir kültür merkezin-
de konferans verecekmiş. İnsanla-
rın alakası çok yüksek olunca kon-
feransı üç bin kişilik Haliç Kongre
Merkezi'nde yapmaya karar vermiş-
ler ama yinede sığmamış salona.
Katılım beş bin kişinin üzerindey-
miş.

Yapılan bu konferans Nouman Ali'yi
doğal olarak Türkiye'de daha tanınır
bir kişi haline getirdi. Tabii durum
böyle olunca tepki gösterenlerde
çok oldu. Lakin insanlar onun gaye-
sinin sadece Allah rızası olduğunu
anladıkları için bu tepkilere kimse
itibar etmedi.

Son olarak şunu söylemek is-
terim kiNouman Ali Khan
günümüz gençlerinin
yani bizlerin önemle ta-
kip etmesi gereken bir
insan.

Yanımızdaki Yabancı

Rumeysa Özbağ
12AG

Soğuk asfaltlarda dolaşan minik çocuk ayakları. Delik pijamaların içinden geçen soğuk rüzgarlar ve bir mahalle yanında bekleşen iki küçük kız çocuğu. Gözlerinde görülen ümitvarlık aşıkâr. Onlara odaklanan her gözden hem geri tutuyorlar kendilerini hem de mutlu oluyorlar fark edildikleri için.

Ve biz. Büyük hayallerle yollara düşmek isteyen bir grup genç kız. Sanmayın çok fedakanz biz de. Geçse de akıllardan vanı yoğun ortaya dökmek nefislerimiz baskın gelebiliyordu bizlere de. Bizim de yolda görsek dahi ilgilenmediğimiz güzel insanlar vardı. Artık koyamayınca başlarımızı yastıklara rahat, derinden hissedince küçük soğuk ayakları bu vaktin durma vakti olmadığı çarptı birer birer suratlanımıza.

Yaşamlarından, masumiyet akan bir aile. Küçük bir baraka içine sıkışmış beş insanın koskoca hayalleri. Gözlerinde gördüğümüz hüznün, burukluk, özlem ve umut. Her biri ayrı mücevherler olan aile fertlerinin kalpleri sıcak, kırık camlardan evlerinin içine dolan soğuk rüzgar engellemiyor bize olan sevgilerini. Diller aynı olmasa bile kalplerimiz

aynı inancı konuşuyor, her namaz vakti alınlarımız aynı secdede buluşuyordu. Ve daha da güzeli önümüzde bizi bekleyen bir can daha vardı. Bu güzel ailenin bir ferdi olacak Muhammed bebek. Bahtı da adı gibi güzel olası bebek.

Bir gecede oldu her şey. Nefislerimizi karanlık raflara kaldırıp, vanı yoğun ortaya döktüğümüz bir gece. Ailenin durumunu düşündükçe içimizde oluşan burukluğa sanılarak gözyaşları içinde koşuşturduğumuz o gece. Ve o gece sonunda yüzlerimizde oluşan o kocaman gülümseme. Mutluluklarıyla mutlu olmak istediğimiz gönüllere ulaşma vaktine o sabırsız bekleyişimiz...

Ulaştığımızda gönüllerimizin bahar bahçesine, yine aynı sıcaklık ve kucaklamalarla karşılandığımız o çilehane hepimiz için cennetten bir köşeydi adeta. Yüzlerde gülümseme, evde bir bereket, babanın gözlerinde minnet ve küçük kızların minik ayakları artık sıcaktı. Geçerken günler geldi hanemizin en büyük umudu yanımıza. Gördüğümüz an kendi kardeşimizcesine kokusunu içimize çektiğimiz meleşimiz sıcak kundağının içindeydi artık. Duydukları mutluluğu, saygıyı ve minneti babanın soğuk ve yağmurlu havada kapın önünde yalın ayak beklemesinden, annenin hepimize teker teker sarılıp

öperek bağrına basmasından hissediyorduk buram buram. Gözyaşı, tebessüm ve kardeşlikle pekiştirdiğimiz o gün hepimizin hayatında bir milattı artık.

EY MUHAMMED BEBEK!

Gözümüzün nuru, evimizin umudu bebek. Birgün gelecek ve büyüyeceksin. İdlib Sokaklarında koşturacak, oyunlar oynayacaksın. Ülkedeki kuşları selamlayacak, çocuklarıyla okullar okuyacaksın. Anne babanın senin için yaptığı bu fedakarlıkları hiçbir zaman unutmayacaksın.

Ve birgün hatırlarsan bir çiçeğin renklerinde bizi, Türkiye’de her zaman var olan ablalarına belki bir selam göndereceksin. Ey Muhammed bebek. Sen cennette de bizim kardeşimiz olacaksın!

Yusuf Suresi Işığında Bi' Genç Aranıyor

* Basiretli ve
ferasetli olan
(12/5),

* Okuduğundan
ibret alan ve ders
çıkaran (12/7),

* Yaptığı iyiliğin
karşılığını
Allah'tan bekle-
yen (12/22),

* Yerdeki ve
gökteki nimetle-
ri tefekkür eden
(12/105),

* Kin ve haset gibi
çirkin duygulardan
uzak duran (12/8-18),

-Allah'a büyük
teslimiyet gös-
teren (12/18),

* İhsan ile
hareket eden
(12/24),

* Allah'a bol
bol şükreden
(12/38),

* Tevhid ile
yaşayan,
tevhid ile ölen
(12/39-40),

* Vefakar ve
güvenilir olan
(12/23),

* Allah'tan
korkan ve
sabreden
(12/90),

* Allah'ın
rahmetinden
ümit kesme-
yen (12/87),

* Kendine yapılan
zulmü affetme
olgunluğunda olan
(12/92),

* Yaptığı işlere
yalnız Allah'ı
vekil tutan
(12/66),

* Anne babasına
derin muhabbet
ve sadakat gös-
teren (12/99),

* Züleyhalara 'Şüphesiz
zindan, sizin beni ça-
ğırduğunuz şeyden daha
güzelidir' diyebilen
(12/33).

Hazırlayan
Ahmet Hikmet Ozan 11/AC

Savaşın Çocukları

Bir çocuk düşünün; alıştığı hayatını, yatağını, dolabını, oyuncaklarını, arkadaşlarını ve ailesini bile kaybetmiş. Binlerce Suriyeli çocuk bugün gerçek bir trajedi yaşıyor. Suriye'deki savaş nedeniyle binlerce çocuk bombalama, uçaklar, kurşunlar ya da okullara saldırılar yüzünden hayatını kaybediyor. Evet, arkadaşlar çocuklar okulların sıralarında otururken, yataklarında uyurken ansızın öldürülüyor. Kurtulabilen kısmın bazıları ise kendi gözleriyle annesinin, babasının ya da ikisinin de ölümünü şahit

oluyor. Onlara bakarak hiçbir şey yapamayışına ve bir anda yetim kalışına... Ne kadar acı değil mi? Kardeşlerim, istatistikler tamamen yanıltır. Her kurşun iki kişiyi öldürür. Suriye'deki çocukların çoğu ölüm, yıkım sahneleri, korkunç patlamalar yüzünden şiddetli psikolojik travmalar yaşıyor. Sağlık alanında ise hastanelerin çoğu yıkılmış, diğerleri ise hizmet dışında. İlaç yok. Su kirlenmiş, özellikle kalabalık yerlerde kamp alanlarında çocuklarda yetersiz beslenme ve kirlenme var. Kızlar erken evlilik ve hastalıktan acı çekiyor. En büyük

problem eğitimdedir. Okullar yıkıldı, sığınma alanlarına dönüştürülmüş. Güvenli olmadığı için kimse okula çocuk yollamıyor. İşte bu nedenle 7 milyon çocuk eğitim alamıyor. Eğitim alma şansı olmayan çocuklarda sosyal sapma, dini aşırılık görülür. Görüyorsunuz ki Suriye'de savaşan gruplar nasıl bu çocukları kullanmış. Bütün bunların yanında kötü yaşam koşulları nedeniyle bu masum çocuklar çalışmak zorunda kalmışlar. Eveet ... Savaş hep arkasında kayıp bir nesil bırakır.

Esmâ İBRAHİM 12-E

Mikrofon ÖĞRENCİLERDE

Şehadet denilince aklına ne geliyor?

Şehadet denince birçok insanın aklına geldiği gibi benim de aklıma 15 Temmuz geliyor. Çoğu insanın hiçbir çıkar gözetmeksizin gösterdiği üstün başarı ve kahramanlıklar geliyor. Şehitlik belki çoğu insanın hayalidir. Ama her insana da nasip olmaz. Mehmet Akif

Ersoy'un istiklal Marşı'nda dediği gibi: BU EZANLAR Kİ ŞEHADETLERİ DİNİN TEMELİ/ EDEBİ YURDUMUN ÜSTÜNDE BENİM İNLEMELİ.

Rıdvan Abravcı 12/D

Şehadet denilince aklına ne geliyor?

Şehadet denince aklıma Musab gelir. Hür yürekli genç "Musab" Şehadet denince gözlerimin önünde canlanır adeta. O ölüyken Peygamber'imiz yanına gelmişti ve ağzından şu mübarek ayet dökülmüştü:

"Mü'minlerden öyle adamlar vardır ki Allah'a verdikleri söze sadık kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir -şehit olmuştur- bir kısmı da şehit olmayı beklemektedir. Verdikleri sözü asla değiştirmemişlerdir." İşte budur şehadet.

Ahmet Hikmet Ozan 11/AC

Şehadet denilince aklına ne geliyor?

Şehadet denince ilk önce her Müslüman'ın aklına Allah'a ve Resul'üne inanmak gelir. Eğer Müslüman'sak kelime-i şehadeti sadece dilden değil gönülden söylememiz lazım. Hangi Müslüman kelime-i şehadet getirmeden ölmek ister ki? Bu yüzden şehadeti unutmamalıyız, aksine çokça dilimize getirmeliyiz." Eşhedü ella ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammed'den Resulullah."

Ensar Coşkun 9/C

Şehadet denilince aklına ne geliyor?

Şehadet denince aklıma yüksek bir ülkü için canını vermiş, şehit olmuş Müslüman kimseler geliyor. Şehadet getirdikten sonra ölümden korkmamak, Allah'a kavuşacağım gün aklıma geliyor.

Talha Can Bakyüz 10/B

Şehadet denilince aklına ne geliyor?

Şehadet denince aklıma farklı bir dinden Müslümanlık dinine geçmek için söylenmesi gereken kelimeler geliyor. Başka bir tabir ile Müslüman olan kişinin ölmeden önce Allah yolunda öldüğünü dile getirmek için söylenmesi gereken sözdür. Şehadet ile bir kimse dinimizce cenneti kazanmıştır. Aklıma bunlar geliyor.

Ömer Faruk İlke 12/B

Şehadet denilince aklına ne geliyor?

Şehadet denilince aklıma yemin geliyor. Bir şeye bağlı olduğuna dair söz vermek geliyor. Kimseden bir şey almadan kendi özgür ve hür irademizle Allah'a bağlı olduğumuzu, biat ve yemin ettiğim geliyor.

Resul Turan 11/AD

Hazırlayanlar
Emre Canbaz / Ensar Akduman 12/B

Hayâ

Değişiyor insanlarla
Giyim, bakım, moda
Hayâ denildi ona
İnsanlar kötü yolda

Düşünceler zinada
Gözler bakar hayâsızca
Değişen bu devirde
İnsanlar kötü yolda

Dille bütünleşmiş küfürler
Açık saçık olmuş sözler
Günaha batmış eller
İnsanlık kötü yolda

Kana karışan alkoller
Susmayan kadehler
Sarhoş etti ruhları
Ruhlar kötü yolda

Yüksek kahkaha sesleri
Susmayan müzik sesleri
Garipsenmiyor yeni neslin
Bu edepsiz hareketleri
Dua edelim toplumca
İnsanlık kötü yolda

Merve Bükte
(Mezun)

Şehit Annesi

Ölüm sanmayın ki bir yok oluşturun,
Bir odadan bir odaya geçiştir!
Ey benim yiğidim sen ölmedin ki.
Ölen, perdesini gözlerinin yırtamayandır.
Senin gözlerinse barındırır ışığı.
Yırtamayan perdesini karanlığa gömülür.
Anlayamaz bu makamı bu ışiksiz ruhlar,
Son pişmanlık fayda vermez biçare ruhlar!

Ey şehit annesi nedir seni dimdik tutan?
Fırtınalar benliğini kasıp kavururken
Gönlündeki ay yıldız mı susturan?
İçinin seli dalga dalga çağlarken
Söndüremez mi bu acıyı kanayan?
Bu acı fokurdar ciğerinde, buhar olup uçamaz ki.
Bu fırtına atar savurur, yine elemi dağıtamaz ki.
İçinin seli coşup taşar da gözlerinden yaşlar akar
Yüreğinin alevi yakar kavurur, küllerini savuramaz ki.
Bir annenin bedduası ulaşır enginlere,
Uzun menzilli tüfekler, füzeler de ne ki?
Ateşini salarsa gözlerinden düşmana,
Bombalar, tanklar, roketler de ne ki?

Ey İbrahim'e serin ve selametli olan ateş,
Annemin ciğerini kora, ruhunu ıssız çöle çevirmel!
Yavrusu tahtına gururla kurulurken
Onun gönlünü hüznün toprağına karma!
Bilirim sen evladın için susarsın
Acını içine bir kez daha gömersin
Gömdüğün tohum, mutluluk filizi versin;
İçine su serp, filizin hayat bulsun!

Ey benim canımın özü, orda mutlu musun?
Şehadet tahtına gururla kurulur musun?
Ey Sümeyye benim Ammar'ımı gördün mü?
Ben gelene kadar onu da sevip okşadın mı?
Göğe bakıyorum, bakışların kurşundan delici,
Dinmesin içimde kopan deli fırtına!
Yüreğimi delen acı, ruhumu ciğerimden söktüyse
Dönsün gözlerimden fıskıran kan da o hainleri vursun!

Türkan Yiğit
Edebiyat Öğretmeni

Mikrofon ÖĞRENCİLERDE

Şehadet denince aklına neler geliyor?

Şehadet denince benim aklıma şehitlik mertebesi geliyor, ölüm geliyor.

Türkiye ve dünya gündemi hakkında ne düşünüyorsun?

Türkiye'deki televizyon programlarını beğenmiyorum. İnsanların beynini yıkıyorlar. Dünyada ise İslam'a karşı çıkan ırkçılar var ve bu da kötü bir şey. Diğer yandan olumlu olarak bakarsak Türkiye Suriyelilere en çok kucak açan ülkedir, dünyanın ise benim açımdan olumlu bir yanı yok.

Esengül Kurt 12-E

Şehadet denince aklına neler geliyor?

Şehadet denince aklıma ölüm ve 15 Temmuz gecesi geliyor. EZANA ŞAHİTLİK, İSLAM' A GİRİŞ, DİNİ YENİLEMEK...

Türkiye ve dünya gündemi hakkında ne düşünüyorsun?

Türkiye'nin geçmiş yıllardan beri çöp sorunu.

Kübra Yavuz 12-E

Şehadet denince aklına neler geliyor?

Şehadet denince aklıma Müslüman olmanın temel şartı ve insanın ölünce ağızdan çıkması gereken son söz gelir. Allah'a inandığımıza ve Hz.Muhammed(s.a.v)onun kulu ve elçisi olduğuna şahitlik etmektir. Bunu milli şairimiz Mehmet Akif ERSOY'un İstiklal Marşı dizelerinde de ifade ettiği gibi "BU EZANLAR Kİ ŞAHADETLERİ DİNİN TEMELİ."

Türkiye ve dünya gündemi hakkında ne düşünüyorsun?

Bu ülke bilindiği gibi 15 Temmuz darbesinde, o gece bu ülke için gözünü kırpmadan hayatını feda eden kahramanların gelecek nesillere mirasıdır. İçeride ve dışarda var olan bütün art niyetli kötü düşüncelere en sağlam cevabın verildiği gündür. O gece Türk milleti adeta ölüme koştu. Böyle bir inancı, böyle kutsal bir amacı kimse yenemezdi. Hainlerin darbe planları suya düşerken demokrasi için, vatani için, şehitlerimiz şehadet şerbetini içmişler ve cennetteki melekler 15 Temmuz şehitlerini karşıladılar.

Hilal Karadaş – Cansel Çubuk 12-AD

Şehadet denince aklına neler geliyor?

Şehadet öncelikle dile getiren kişinin Müslümanlığını ortaya koyar. İnsanoğluna Alah'ın birlik ve beraberliğini HZ.MUHAMMED'İN peygamberimiz olduğunu hatırlatır. Şehadet insanı şirkten, kötü düşüncelerden korur. Günümüz insanı bunu ne kadar unutsa da her Müslüman'ın dile getirmesi gerekir. Neticede diğer dinlerden dinimize geçişte önemli bir adımdır.

Türkiye ve dünya gündemi hakkında ne düşünüyorsun?

Türkiye ve dünya gündeminde savaşlar, ülke bütünlüğünü bozan dış kuvvetler gibi sorunlarla ilgilenebilir. İnsanların neden böyle bir şey yaptığını anlamak gerçekten güç, bir toprak parçası için bu kadar insanın canının yok olması benim mantığıma yatmıyor. Sonuçta bu dünya peygamberlere kalmamış, kime kalcak! Türkiye ve dünya gündemi hakkında konuşmak gerçekten zor. Çünkü gün geçmiyor ki gündem değişiyor, bir sabah uyanmışın eğitim sistemi değişiyor, darbeler, patlamalar saldırılar ve niceleri...

Derya Avşar 12-AH

Şehadet denince aklına neler geliyor?

İslami yolculuğun ilk durağıdır şehadet. Yaraticımızın varlığına kesin suretle tanıklık etmektir.

Türkiye ve dünya gündemi hakkında ne düşünüyorsun?

Dünya ve Türkiye zor durumlardan geçiyor. Mesela Amerika da yeni başkana ve onun ilginç fikirlerine uyum sağlama sürecinde iken dünyanın geri kalanı ise bu fikirlerin doğruluğunu veya yanlışlığını eleştiriyor. Türkiye'de de bunun yansımalarını görmek mümkün ama asıl olay bu değil. Türkiye şu an iç bunalım yaşıyor. Bir yandan terör haberleri ve onun ardından şehit haberleri hiç kesilmeden devam ediyor. Bu durumun etkilerini vatandaşlarda görmek mümkün. Bu olaylarla ilgili yorum yapılabileceğini düşünmüyorum. Tek bildiğim bu olaylar Türkiye kendi içinde bir bütün olduğunda bitecek.

Senanur Oruç 12-AF

Şehadet denince aklına neler geliyor?

"Şehadet" tanıklık, şahitlik anlamına gelmektedir. Kelime-i şehadet olarak adlandırılan İslam'a giriş cümlesinde "şahitlik" anlamında kullanılır.

Ben şahitlik ederim Allah'tan başka ilah yoktur. Ben yine şehadet ederim Hz. Muhammed onun kulu ve elçisidir.

Türkiye ve dünya gündemi hakkında ne düşünüyorsun?

"Müslümanlığın ve İslamiyet'in daha çok yayıldığı zannedilen şu günlerde, Müslümanlar daha çok beraberlik içinde olmalı dil, ırk ayırmaksızın hep beraber Allah yolunda ilerlemeliyiz. Günümüz gündeminde bunun tam tersi göz önünde olsa da bunu değiştirebilmek bizim elimizde.

Zehra Ekşi 12-AF

**Hazırlayanlar -
Yasemin Ertaş /
Ayşegül Kara
12-AF**

ÖĞRENCİLERİMİZDEN

Merve Çenge
12Ah

kübra elmacı
12 ae

kübra elmacı
12 ae

beyza tepeyurt-
12AE

D) Fill in the blanks with Comparative or Superlative forms.

(Boşlukları Comparative ya da Superlative yapıları ile doldurunuz.)

16) My English is _____ my Spanish. (good)

17) "Muvaffakiyetsizliğincile tiriveremeyebileceklerimizdenmişizcesine" is _____ (long) word in Turkish language.

18) Trains are _____ cars. (comfortable)

19) The Blue Whale is _____ animal in the world. (large)

20) Geography is _____ geometry. (easy)

ÖNCÜ ŞAHSİYETLER

İSKİLİPLİ MEHMET ATIF HOCA

Burak Doğan - 12/Ac

Babası Akkoyunlu aşiretinin İmamoğluları ailesinden gelen Mehmet Ali Ağa, annesi Mekke'den göç etmiş, Ben-i Hattab aşiretinden Nazlı Hanım'dır. Bugün Bayat ilçesi sınırları içerisinde bulunan Toyhane Köyü'nde doğmuştur.

İskilipli Mehmet Atif Hoca, İstiklal Mahkemeleri'nin yargıladığı âlimlerden sadece bir tanesi idi. Ancak onu bu kadar ön plana çıkaran şey, Cumhuriyet Dönemi'nde çıkarılan Şapka Kanunu'ndan yaklaşık 1,5 yıl önce (1924) bastırıldığı ve "Milli Eğitim Bakanlığı" tarafından da onaylanan "Frenk Mukallitliği ve Şapka" (Batı Taklitçiliği ve Şapka) isimli risalesinden dolayı yargılanıp idama mahkûm edilmesiydi. Oysa o Resul-ü Ekrem'in -Ebu Davud vb. sünnet kitaplarında geçen- "Bir kavme benzeyen onlardandır." hadis-i nebevisi ışığında izah etmeye çalışmıştı.

İskilipli Mehmet Atif Hoca'nın mahkemesi sırasında, mahkeme başka-

nının şapka ve sarığı karşılaştırarak her ikisinin de bez parçasından ibaret olduğunu söylemesine karşılık İskilipli Mehmet Atif Hoca, hâkimin arkasındaki bayrağı göstererek bayrak da bezdendir, İngiliz Bayrağı da... Onu kaldırıp İngiliz Bayrağı asarsanız ne olur? cevabını vermiştir.

Onca haksız söylem ve iftiradan sonra mahkeme heyeti ikinci duruşmada sanık Mehmet Atif Hoca'ya söz hakkı vermeyip, onu darağacına mahkûm etmiştir.

4 Şubat 1926 Perşembe... Sabahın ilk saatleri eski meclis binası yakınlarındaki Karaoğlan Çarşısı... Metin bir şekilde dilinde dualarla idam sehpa-

sına gelen Atif Efendi kelime-i şehadetle Kur'an-ı Kerim'de bildirilen dar-ı ahiretin özel bir bekleme salonu olan şehadet kapısını çalıyordu. Allah rahmet eylesin.

ŞEHİT METİN YÜKSEL (1958-1979)

Tahir EFE
11 / B

17 Temmuz 1958'de Bitlis'e bağlı Kolongo'da doğan Yüksel, İslam âlimi Sadrettin Yüksel'in oğlu, Edip Yüksel'in kardeşidir. Dokuz yaşında ailesiyle İstanbul'un Fatih ilçesine yerleşen Yüksel, eğitim hayatı boyunca öğrenci olaylarında ön safalarda rol aldı ve Akıncılar adı verilen öğrenci hareketinin liderliğine yükseldi.

İslami görüşleri ve karşı görüşlü kişi ve örgütlerle mücadeleleriyle bilinmektedir. 12 Eylül darbesi öncesi dönemin sağ-sol çatışmalarında Milli Selametçi kanadın gençlik lideri haline geldi. 26 Ekim 1977 günü Darüşşafaka Lisesi'nin önünde üç arkadaşı ile birlikte sekiz sol görüşlü kişinin saldırısına uğrayan Yüksel, ikisi midesine, biri de dizine olmak üzere üç kurşun yarası almasına rağmen çatışmadan sağ kurtuldu. Sonrasında 23 Şubat 1979 tarihinde Fatih Camii'nin avlusunda sonradan MHP milletvekili olacak bir kişi tarafından tekrar vurulan Yüksel, hayatını kaybetti.

MÜCADELESİ

Bundan sonra Metin Yüksel'i hep cihat faaliyetleri içinde görüyoruz. Hemen hemen Türkiye'nin her bölgesine koşar. En başta, en öndedir mitinglerde, yürüyüşlerde.

Mahalle çevresinde İslam Cemiyeti kurmuştu. Metin Yüksel, hatta mühür bile yaptırmış, mahalledeki,

çevredeki insanları İslam Cemiyeti'ne kaydediyordu. Üye yapıyor kitap veriyordu. Evinin bir odasını mesjid yapmış, tahtadan vaaz kürsüsü, müezzin mahfeli, minber yapmıştı. Mahalledeki çocukları çağırıyor, namaz kılıyor ve mevlit okuyorlar, sonunda da şeker dağıtıyorlardı. Metin Yüksel'in faaliyetleri bunlarla bitmiyor. Fatih Akıncılar Derneği'ni kuruyor ve başkanı oluyordu. Bir yerde miting olsa bütün gün çalışıp bunun afişlerini hazırlayıp İstanbul'un afişler ile donatılması işini ayarlıyordu. Metin Yüksel dünyaya açılmıştı. İran'da haber

oluyordu ve şehit olmasaydı İran'a gidecekti. Hatta

"Yaşasın İran Müslümanlarının Zalim Şah'a karşı direnişi." gibi birkaç yazı yazmıştı. Afişleri kendisi çiziyor, bayrakları kendisi boyuyor ve güzel karikatürler yapıyordu. Yetenekli ve kabiliyetliydi. Karikatürlerini Şevket Eygi " Büyük Gazetesi" nde neşrederdi. Bunlarla Fatih semti artık kurtarılmış bir bölgeydi. Bu da komünistlerin, faşistlerin vb. ideolojilere ait grupların hoşuna gitmiyordu. Çünkü Fatih semti tamamıyla bunlardan temizlenmişti. Sürekli tehdit ediyorlar ve geceleri silahlar sıkıp kaçıyorlardı.

ŞEHİD EDİLMEYEN ÖNCEKİ SON ZAMANLARI

Metin Yüksel şehid edilmeden son zamanlarında hep bir dergi çıkarma fikri vardı. Ekonomik durumu

müsait olmadığı için yapamadı. Bir dergi kapağı hazırlamıştı konusu da "Şehadet"ti.

Şehadet şerbetini içmeden bir gün önce İzmir'e gitti. İzmir'e gitmesinin asıl nedeni şuydu: Mehdi Pur, İran Konsolosluğu'nda bir toplantı yapacaktı. Metin'i de çağırmıştı. Metin İzmir'e onun için gitmişti. Perşembe akşamı İstanbul'a dönmüştü.

PERŞEMBE GÜNÜ FATİH SEMTİNDE NE OLMUŞTU?

Akıncıların devamlı gidip geldikleri Fatih'teki Hacılar Kahvesi faşistler tarafından taranarak baskın yapılmış, bazı Müslümanlar yaralanmışlardı. Daha sonra kahve çıkışında faşistler tarafından ikinci bir saldırı daha yapılmış, demir çubuklarla Müslümanlar hunharca dövülmüştü. Bunların arasında Metin Yüksel'in ağabeyi Müflit Yüksel de vardı. Bir gün sonra olaylar çıkacağı belliydi zaten.

ŞEHADETİ

23 Şubat 1979 tarihinde tüm uyarılara rağmen Metin ve arkadaşları cuma namazına silahsız gitmişlerdi. Faşistlerden bazıları Metin'i takip etmek için namaz kıldılar. Diğerleri ise pusularını kurmuştu. Cuma namazının bitmesinden sonra herkes çıkıyordu. Metin namazdan sonra sünnetleri kılar, duasını yapar ve camiden çıkar. Avluya geldiği sırada "Metin" diye bir ses işitir ve sol elini uzatarak, gel konuşalım, der demez alınca Müslüman'ım diye geçinen zalimlerin kurşunu isabet eder, sol ayağı bükülür ve yere düşer. Gözü dönmüş zalimler yere düşen Metin'i kin ve nefret kusarcasına, hunharca bir eda ile kurşunları alınca sayıyorlar ve ağzından getirdiği tekbirle dalga geçerek kaçıyorlardı. Metin Yüksel o anda şahadet şerbetini içmişti. Yaradanın huzuruna varmıştı, hastaneye kaldırmışlardı ama o çoktan şehit olmuştu.

SÖZÜNDE DURANLAR & ŞAHİT OLANLAR

Şeyh Ahmet Yasin

Komutan Hattab

Şamil Basayev

Bahaddin Yıldız

Furkan Dogan

M. Selim Kiraz

Ömer Halisdemir

Abdul aziz Rantisi

Muhsin Yazıcıoğlu

Hasan El Benna

Necmettin Erbakan

M. Fatih Safitürk

Müminler içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de (şehitliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir. (Ahzab 23)

Yarımlar yorgun olanların değil, rahatından vazgeçenlerin olacaktır (Hasan El Benna)

Bize hala terörist diyen dünyanın yüzüne tükürmek istiyorum (Şamil Basayev)

Bizler direndik, ileri atıldık ve kaçmadık (Şeyh Ahmet Yasin)

Ey sonsuzluğun sahibi sana ulaşmak istiyorum. Durun! Kapanmayın pencerelerim, güneşimi kapatmayın, beton çok soğuk üşüyorum. (Muhsin Yazıcıoğlu)

İman varsa imkan vardır. (Necmeddin Erbakan)

Hazırlayan - Sare Akın 12-AG

ÖNCÜ ŞAHSİYETLER

İlk İslam Şehidi Sümeyye ...

Büşra KESİK
12 E

Ammar İbni Yâsir'in annesi... Şirke düşmemek için çırpınan ezâ ve cefâlara sabırla direnen bir mü'mine kadın... Allah yolunda müşriklerin eziyeti altında inlemesi-

ne râğmen imanından taviz vermeyen bir iman eri Sümeyye.

İslam'ın ilk günlerinde bu güzel insan İslam ile şerefendirildi. Ve İslam fedailerinden birisi oldu. Azgın müşriklerin akıl almaz işkencelerine maruz kaldı. En acı, en şiddetli işkencelere tâbi oldu bu güzel insan. Güneşin en sıcak olduğu öğle vakitlerinde kızgın kumlar üzerinde câniler tarafından develere bağlatılarak sürüklendi. Kar parçası alev alev yanan kayalarla vücudu dağılatıldı. Ama asla imanından geri dönmedi. İmanda sebat etmenin en güzel örneğini verdi. Canı pahasına da olsa Allah Rasulü'ne imanın ne büyük bir saadet olduğunu gösterdi. Cehaletin babası Ebu Cehil'in " Sen Muhammed'in güzelliğine

âşık olduğun için iman ettin." diye hakaret etmesi üzerine Sümeyye annemiz ona ağır laflar söylemiştir. Bunun üzerine parçalanarak şehit edilmiştir Sümeyye annemiz.

Bu güzel insan, İslam'ın ilk kadın şehidi olmuştur.

Ne yüce iman! Ne sabır! Ne tahammül! Ve ne güzel son! Zalimin karşısında susmamak, hakkı savunmak ve haykırmak ne büyük kahramanlık! İman ne büyük bir güç...

Allah'ım bizleri de birer iman fedaisi eyle... Üç günlük dünyada aldanarlardan eyleme... Daima hakkı tutup kaldıracılmayı nasip eyle... İmanla yaşayıp imanla sana kavuşanlardan eyle... Âmin

Esmâ Biltacı

“Yüreğinde devrim yatan bir mücahide”

Sare Akın 12/AG

Ensen bir ılık rüzgâr, meydanda atan binlerce kalbin gürültüsü, her bir ağızdan yankılanan tekbirler, her bir yürekte ayaklanan devrim ve o devrimin en ısrarcı noktasında bir melek. Yürüyor, bağıyor, bekliyor, naif ellerinin 4 parmağıyla yaptığı işaretin anlamını tüm dünyaya anlatmak istercesine gözlerinde yaşatıyor adeta. Korkmuyor ölümden. Sanki her geçen vakitte yaklaştığı yolu biliyor, görüyor gibi. Babası Muhammed Biltacı aynı davanın devamlı sadık bir üyesi. Gurur duyuyor, baktıkça gözleri parlıyor içinde özgürlük kıvılcımları ışıldayan tek kız evladına. Başarılı olan okul hayatı veya sosyal ilişkileri değil bu gururun kaynağı. Bu guru-

run kaynağı başı dik, tuğyana isyan ederek yaşamasından, hayatta hiçbir engel tanımamasından, İman, İslam, vatan sevgisinden...

Yine davasını azimle sürdürdüğü bir gün, Muhammed Biltacı'nın rüyasına düşüyor kızı. Bembeyaz, bahar gibi güzel ve letafet içerisinde. Rüyasında ona: “Esmâ bu senin bugün günün mü?” diye sorduğunda “Düğün günüm öğle vaktinde olacak” diyor. O zaman anlaşılmayan o rüyanın hikmeti 2 gün sonra vuku buluyor. Ve tarih 14 Ağustos 2013. Rabiatal Adevviye Meydanı dolup taşıyor göklere yükselen tekbirlerle. Gece boyu kılınan namazlar, edilen dualar huzur oluyor biraz yüreklere. Ancak sabah saatlerinde meydana vahşice giren güvenlik güçlerinin göstericileri katliam ile bastıracağı gerçeği çarpıyordu her bir davacının yüzüne birer birer. Ardı ardına atılan gaz bombalarından etkilenen binlerce insan korunmaya çalışıyordu. Gazdan ciğerleri yanmış nefes almakta zorluk çekerken Esmâ anesine sakince abdest almak istediğini söylemişti. İmkânlar dâhilinde çantasındaki yarım şişe suyuyla azar azar abdestini alırken sanki adım adım şehadete hazırlıyordu cılız bedenini. Sahra Hastanesindeki yaralılar ziyaret etmek istediğini söyleye-

rek ayrıldı oradan ve bir daha geri dönmedi. Atılan kurşun herkesin içinde gelip onun göğsünde karar kılmıştı. Bulmuştu işte şehadetin gölgesi onu. Makamına hazır ve nazır erdirmiş, görevini tamamlamıştı. Doktorlardan biri onu son nefesini verirken “Ya Rabbî” derken gördüğüne yemin dahi ediyordu. ESMA BİLTACI şehit oldu.

Babası kızının şehadete erdiği haberini alınca, anladı açıkça ona gösterilenleri. Kızını Hak yoluna uğurlarken yanında bulunamadığından gizlendiği yerden bir mektup yazmaya başladı göz nuruna. Her satırını göğsünü gere gere yazması gereken mektupta bu sefer gözyaşı ve hüznü eda ediliyordu. Satırlar birbirini kovalıyor, Muhammed Biltacı şöyle söylüyordu mektubunun son satırlarında.

Son olarak sevgili kızım ve değerli öğretmenim.

Sana elveda demiyorum bilakis görüşmek üzere.

Buluşmamız yakında Peygamber ve Ashabıyla birlikte Havz-ı Kevser'de olacak. Sonsuz kudret ve hükümlerlik sahibi Allah'a yakın... Ayrılmamak üzere... Birbirimize doyma temennilerimizin gerçekleşeceği bir buluşma.

Huzura Yolculuk

Gökçen Doğan
12AG

Asıl mevzu çağılmakmış meğer. Her ne nedenden Rabbim isterse bir kulunu yanına, bir yoluyla gerçekleştirmiş yolculuğu. Benim yolculuğumun başlangıç hikayesi de nasip kısmet ve çağılma meselesiydi. Öğrendiğimde yanışmayı kazandığımı kalbimde bir huzur ve mutluluk peydah etti. Bundan sonra uzun bir bekleyiş vardı önümde. Sonu vuslatla bitecek, sonu maneviyatla bitecek. Beklerken günler yak-

laştıkça heyecanım artıyor, gitmeden önce yapacağım görevlerime sıkı sıkıya sarılıyordum. Helallikler istendi, hazırlıklar tamamlandı. Vuslat günü gelip çatınca kapıyı içimizi bir burukluk kapladı. Bir hastaydım ben Allah yolunda. Nefesimi tuttum ve böyle başladım manevi alemdeki derin rüyama.

Günün ilk vaktinde Samandıra Ebu Bekir camiinde açtık ruhlarımızı mana alemine. Vedalara dualar, dualara hüznler eşlik etti. Sabırlı bekleyişlerle ihramlara girildi. Beni hayallerime ulaştıracak aracın dahi vardı bir hikmeti. Benimle duygularını paylaşan güzel insanlarla birlikte 3 saat sürecek olan yolculuğumuza başladık. Öyle ki yürekler hiç durmadan atıyor. Allah yolunda geçirdiğimiz o 3 saat bize 3 ay gibi geliyordu. Ve basınca ayaklarımız Cidde'nin sıcak kumlarına bir nefes çektim ciğerlerime. Ağızlarında telbiyeler, dualar, gözlerde dolu yaşlar hazır bekliyordu. Yorgunluktan bitap düşmüş olsa da vücutlarımız, kalpler hiç durmu-

yor, ağızımızdan çıkan her dua Arşü Ala'ya yükseliyordu kuvvetle. Adımlar yavaşlıyor, kainatın kalbi yavaş yavaş tüm heybetiyle duruyordu karşımızda. Eşsizliği ile, göz kamaştıran güzelliğiyle Beytullah'ıma kavuştuğum anda ciğerlerime dolan kokuyla tuttuğum nefesimi bıraktım. Hastalığa şifa olacak ilacım işte karşımdaydı. Gözyaşları yanaklarda, kalpler ellerde "LEBBEYK" nidaları eşliğinde ilk tavafımı yapmaya başladım. O güzel kokuyla mest olmuş insanların hepsinin gözleri yaşlı, hepsi Beytullah aşkıyla yanar vaziyette. Ve sonra Hicr-i İsmail. Kokular çoğalıyor girdikçe oraya, kalpler huzurla doluyor, Beytullah'ın örtüsü daha bir güzel görünüyor yakından. Şükür namazları eda ediliyor hızlıca. Yüzlerce, binlerce insan iki rekat namaz için neredeyse mahşer günü yaşıyor. Ne gözler görüyor dünyayı, ne kulaklar duyuyor dünyalıkları. Uzanıyor ellerim hiçkırklar arasında kabenin yumuşacık örtüsüne. Değince ellerim daha fazla yaşlar durmuyor gözlerimde. Dünyada

bu duygudan daha güzel bir duygu olmadığına kanaat getiriyorum. Karanlığın Mekke sokaklarına hakim olduğu zamana kadar ibadet ediyorduk. İnşallah hepsi Allah katında kabul olmuştur. Günler yine birer, ikişer geçiyor, Mekke'nin görülmeye doyulmayacak ayrıntıları arasında dolanıp duruyorduk. Duygular dolup taşıyordu gözlerimizden. Alemelerin Rasulü'nün evi adeta kendi engin bilgilerinin tasviri olmuş gibi bir kütüphane olarak karşılıyordu bizi, Cennet-ül Mualla Kabristanı'nda Hz. Hatice ve Meymune annemizin kabri dua bekliyordu bizden. İslam'ın ilk yayıldığı Gaye Mescidi'nin davasına tanık oluyorduk. Cin Mescidi'nin manevi havası etkiliyordu hepimizi. Peygamber Efendimizin gönül yarası olmuş Ebu Cehil'in evinde hüznün karşılıyordu

bizi. Hurma bahçelerinin güzel yeşillerinden sonra Arafat kucak açıyordu bize. Yıllar sonra birbirlerine kavuşmuş Adem ile Havva'nın duygularını yaşıyorduk onlarla birlikte. Ve Nur Dağı'nda bir inci olan Hira. Gece üçte çağırıyor bizi yanına. Salavatlar, kelime-i tevhidlerle çıkıyoruz Hatice annemizin her gün çıktığı bu yolu. Ayaklarını bastıkları yerin nurlandığı taşlara dokunarak tırmanıyoruz tepeyi. Çok dik ve uzundu yolu Hira'nın. Şükürler olsun ki güç vermişti Rabbim ayaklarımıza. Eşsiz Mekke manzarası eşliğinde misk kokuları karşıladı grubumuzu. Efendimiz ve Hatice annemizin yaşadıklarını az da olsa anlamaya çalıştık. Alemelerin efendisi olan Peygamber Efendimizi anlayıp yorumlamaya yaklaşmak için yaptığı umrelerden Cirane umresi hepimize nasip oldu.

Günler birbirini kovaladı, zaman çabuk geçti birer, ikişer. Beytullah'ta son görevlerimi tamamlayıp doya doya almıştım Kabe kokusunu. Ne kadar kalırsam kalayım asla doymayacağım kutsal ve manen zengin olan bu mekandan ayrılmak çok zor olacaktı benim için. İki adım uzaklaşsam özlüyordum kainatın kalbinin attığı yeri. Ayrılık vakti gelmiş, gözlerdeki yaşlar durmaz olmuştu. Beytullah çağırıldığı gibi yolculuyordu bizi şimdi. Hüznün baş veriyordu şimdi yorgun bedenlerimizde. Ayrılmanın böylesine derin bir duygu olduğunu da yeni öğreniyordum. Çok zorlansak da diller duada, kalpler hala Beytullah'tayken ayrıldık oradan. Dilerim ki gönlünde Beytullah hasreti peydah olan her kim varsa, orayı gören gözlerden, duyan kulaklardan biri olabilsin. Amin.

Mutluluktan Ölmek

Mutlu aile tablosundan fazla güzel hayat,
Nefret yamalı sokaklara.
Şimdi o en sevdiğim kırmızı oyuncak arabamı versen de bırakmam çocukluğumu,
Ey gençliğim.
Camdan fanuslara hapsedilmişiz ,
Masmavi denizlerden vazgeçtirilip.
Çatlak camlar hatırlarım,
Sonbahar manzaralı odamda.
Soğuğu geçiren pencereler üşütmez beni,
Mutsuz insanlar kadar.
Kaş çıkaralım derken kalp çıkardık vücudumuzdan.
İşin tuhafı da
yaşadık.
Kalpsizde yaşamış insan, yalnızda.
Bir otobüs bileti kesip yola koyul çocuk,
Yolda koyun sürüsünü izle çayırarda.
Yarı yolda inip nefes al çocuk,
Sonra uyan rüyadan.
Çekirdek kabukları kirletir hatıraları beynimden,
Bir nebze de olsa narkoz gibi geldi kahkahalar.
Masa başı bir iş hayali kurmak yerine,
Yaramaz yaşadık günleri.
Yaramadı zaten mutluluk,
Bir solukta bitiyor ömür.
Gel vatandaş!
Bir ömür bir soluk.
Ne kıyısında şu insan ölümün,
Ve kıyısından döner insan ölümün.
Varamadan mutluluğa,
Ya kafasına uçak düşer,
Ya karada boğulur ölür.
Ben zaten hiç mutluluktan ölmedim ki,
Ağlamadan yaşayayım.
Ben zaten hiç doğmadım ki yanlıra,
Bu şiiri tamamlamadan öleyim.

Ensar Akduman
12/B

İRONİKLEŞTİREBİLDİKLERİMİZDEN MİSİNİZ YOKSA İRONİKLEŞTİREMEDİKLERİMİZDEN MİSİNİZ?

Cüneyt İnce

Yine bir beklenti içine girip akıl ve mantık çerçevesinde, duygularından arındırılmış, sonbaharda düşen yapraklar üstünde koşunca ve bastığımız yaprağın çıkardığı sesi bekler gibi bizden bu yazıyı beklemediğinizin farkında olduğumuzu biliyoruz. Transandantal bir bekleyişe girmenin ve egzistansiyalist ufuklarda gezmenin bir anlamı yok. Neyse fazla uzatmadan anlatmak istiyoruz: Bir Perşembe akşamı saat 22.30 Mecidiyeköy'de lapa lapa yağan karın altında yaşlı bir amca kartonun üstünde durakta uyuyor, sessizce yanına sokuldum, amca donmak üzere ve titriyor, amca, diye seslendim, duymuyordu beni zavalcılık. Bir iki seslenme ve dürtükmeden sonra amca gözlerini açtı, dudakla-

rından "Açım." diye kısık bir sesle hitap etti, hemen yakındaki pastaneye koştum, bir iki simit ve çay aldım koşarak çıktım, yok ya hikâye bu değildi, bizim tek sorunumuz arke'ydi, ve kendini gerçekleştiren kehanetin peşindeydik, siz de merakla beklediniz sonunu değil mi? Aslında biz de amcanın sonunu merak etmiyor değiliz. Halüsinasyon mu yoksa illüzyon mu nedir. Bir an farklı bir dergide "gerçek kesit" hikâyesini anlatır gibi olsak da biz biliyoruz ki dünyada her meridyen arası mesafenin ne kadar olduğunu ve ekvator dan kutuplara gidildikçe çizgisel hızın insanın kalp atışından daha hızlı olmadığını. Kapılarda koca koca harfler ile yazılı "Bilgi güçtür." sözünü tekrar ededuralım. Ağzımız açık, dilimiz dışarda iken burnumuzdan nefes alamayız. Okuyunca hemen denemeye çalışan biyopsikososyal varlık olan insan, milyar dolar harcıyıp dünyaya hükmetmeye çalışır ve ta ki iki metre karelik ebedi yere sahip olana kadar, hayat ironikleştirebildiklerimiz ve ironikleştiremediklerimiz arasındaki ince bir farktan ibaretti, bir kanncanın koca bir yükü kaldırması, üniversite sınavında dört doğrunun bir yanlışlığı götürmesi, bir kalemin onlarca defteri ve bir şarkının onlarca bestesi, bitmeyen cümleye konan üç noktaya son noktayı

koyan dördüncü nokta olma kılavuzunda, Sokrates yıllarca anlattı durdu erdemi, immoralizmi. Descartes, Hegel ve Farabi... Tam amcanın yanına vardım amcanın etrafında onlarca insan toplanmış. Koşarak kalabalığı yara yara amcanın yanına vardığımda... Gözlerime inanamadım yaşlı adam... O koca yürekli adam... Yok ya ne amcası, nereden çıktı yine bu hikâye. İronik ve kronik olan hayata da dair her ne varsa agnostik yaşamın bir parçası haline gelmişti. Umanız hayatınızdaki her yanlış bir doğru getirir...

Cemil Abi

Nusret

Dilberay

HerryPoter

Fözcan

Sürahi Nine

Ressam Bop

Sabri Reyiz

Teyo Emmi

Bamsı

Taciiii, ayıkla bakım şu zeytinin çekirdeğini.Zaten kaç aydır nefes almadan yaşıyorum. (Sürahi Nine)

Bende yalanda yoh, hilafta yoh. (Teyo Emmi)

Bidaha dünyaya gelsem beden eğitimi öğretmeni değil tır şoförü olmak isterdim. (Fözcan)

Sevim koş bayraktar 4. Sayısı çıkmış. (Cemil Abi)

Sabri tek top oyna – hocam başka top yok ki zaten. (Sabri reyiz)

Çizim - Sare Akın 12 AG

EMEK TARLARIMIZ

Ali Çoban

-İşinin ehli, öğrencilere beyefendilik dersi veren, konuştuğunuzda kendinizi huzur denizinde anlatım bozukluksuz yaşarken bulabileceğiniz öğretmen gibi öğretmen.
-"Girdim ilim meclisine/ Eyledim kıldım talep/ Dediler

ilim geride/ İlla edep illa edep" Edebini bozmadan ilim arayışında olanlara ne mutlu. Birlikte çalıştığımız 3 yıl kadar süre içinde Ali Çoban kardeşimizde hem edep gördüm hem de edebiyat ilim arayışı... Ne mutlu ona. Ne mutlu bize, onu tanıdık. Dileğimiz ülkemizde

edebiyat ilim peşinde koşan Ali Çobanların çoğalmasındır.
-Hem bir insan hem de öğretmen olarak mükemmel birisi. Nazik, kibar işinin hakkını veren, nezaketiyle insanı mahcup eden bir kişiliğe sahip. Kısaca örnek bir insan, örnek bir öğretmen.

-Az konuşur ama öz konuşur. Tarihin tozlu sayfalarında sizi gezdirirken bir bakmışsınız kendi gerçekliğinizde kaybolmuşsunuz.

-Sevgili Ebrucuğumu nazik ve sakin mizacıyla tanıdım. Kendisi çok iyi bir dinleyicidir. En zor zamanlarımda birgün çıkagelmişti yanıma ve onu görmek çok iyi gelmişti. Kalbi güzel arkadaşım hayatta hep mutlu olmanı dilerim.

Ebru Atalay

Burcu Özdemir Dambasan

Tatlı dili, sevimli hareketleri ve enerjisiyle 10 dakikalık teneffüs aralarında dahi doping etkisiyle çocukların canına okumamızı sağlayan canımız hocamız.

Hayatım boyunca tanıdığımı en çok memnun olduğum insanlardan, bu kadar içten olmanı, sabrını, hep gülmeni seviyorum.

Yahya Yüksel

-Hababam Sınıfı serilerinden birinde beden eğitimi öğretmeni ile kimya öğretmeni en hızlı kim çakmak çakacak yarış yapıyorlardı, hatırlayanlar bilir... Bunun Yahya Hoca'mızla çok da bir ilgisi yok aslında ama tek bir gerçek var o da şudur: Öğret-

menler zili çaldıktan sonra kimse Yahya Hoca'mızdan daha önce sınıfa giremez. - Meslekte duayen... Ders ziline çalmasıyla hemen kalkan, çıkış zili çalmadan da dersten ayrılmayan birisi. İşinin hakkını verdiği için düzene uyma sorunu olan öğren-

cilerin sevmediği, buna rağmen doğru bildiğinden vazgeçmeyen bir meslektaş. Sanatkâr; hat, oyma işleriyle ciddi olarak ilgilenen bir sanatkâr. Tablo ihtiyacı olanın başvurabileceği, fazla etliye sütlüye karışmayan, güvenilebilecek bir ahbaptır.

-Öğrencilerin idolü... "Ezberi olan var mı?" diye başlayıp "Peki, siz bilirsiniz." diyerek öğrencileri aslında gizliden gizliye tehdit eden ama öğrencilerin durumu anlamadığı Sayın Hocam, biz sizi anlıyoruz, merak etmeyin...

- Meslek dersleri öğretme- nindir ancak onunla oturup Avrupa futbolunu derinlemesine analiz edebilir, İngiltere Premier Ligi'nden girip Bundesliga'dan çıkabilirsiniz. Nostalji yapmak isterseniz de Maradona'dan, Prekazi ve Hasan Vezirlerden konuyu açabilirsiniz... Bitti mi? Bitmedi... Türk sanat müziğinden, klasik müziğe, 80'lerin arabesk furyasından günümüz ilahi kültüründeki yozlaşmaya değin bir yığın müzikal donanımı sizi şaşırtabilir... Bitti mi? Bitmedi...

Yeşilçam'dan Hollywood'a, Hint ve İran sinemasındaki gelişmelerden son dönem komedi filmlerinin yetersizliğine kadar sektörle ilgili bilgi ve fikir sahibi olduğuna şahit olabilirsiniz... Aslında tüm bunları tek bir cümleyle özetleyebiliriz: Futbol, oynamasa da izler; film, izlemese de malumatı vardır; müzik, ikra etmese de dinler... Ha, bu arada branşıyla ilgili konularda da çay eşliğinde koyu ve keyifli bir sohbete dalabilirsiniz. Ali Özdal! Futbol sahalarında kendisini göremesek de eğitim sahasında her zaman görmek istediğimiz ender hocalardan.

- Üsküdar'da doğup büyümesi ona bir İstanbul beyefendisi özelliği kazandırmıştır. Herkese saygılı, kendisine uygun olmayan

Ali Özdal

fikirlere gerekli saygıyı gösteren, empati yeteneği yüksek birisidir.

- İyi bir insan, iyi bir hafızdır. Gönlü zengin, esprili, hoş sohbet, birlikte vakit geçirenin canı sıkılmaz, açık sözlü, arka planı olmayan, Allah için dost edinilebilecek birisidir.

Hülya Avis

-O sert duruşuna bakıp da yaklaşmayanların çok şey kaybettiği, 5 yıldır birlikte Samandıra'ya demir attığım dost gibi dost.

-İlk bakışta sakın ve asil duruşuyla dikkati çeker. Az ve öz konuşan bir öğretmen, durup durup güzel bir espri yapar... Mesafeli, sert görüntüsünün altında yumuşak bir kalp barındırır, naif bir insandır. Onu tanıdığım ve aynı masayı paylaştığım için mutluyum.

Mustafa Tınmaz:

-Özverili, öğrencileri için fedakâr bir baba, kendisini yetiştirmiş donanımlı bir öğretmen, aynı zamanda doğa aşığı bir izci kendisi.
-Mesleki çalışmalarda ve mesleki yarışmalarda Mustafa Tınmaz ismi bir markadır.

-Kıvrık, uzun, tatlı, şirin bir kız çocuğu gibi dolaşır ortaklıkta... Herhangi bir köşe başında karşınıza çıkıp çay parası isteyebilir, dikkatli olun!
-Bir meslek bir insana bu kadar yakışır, tabii bir de gülmek... İnşallah yolun hep açık olur, hep böyle kal...
-Kıvrık, uzun saçları ve narin yapısıyla tanıdığım sempatik bir arkadaşımızdır. Mesleğinin ilk yılından itibaren öğrencilerine özveriyle yaklaşan ve onların sorularını yanıtlayan bir öğretmendir. Seni güler yüzünle ve içtenliğiyle hatırlayacağım arkadaşım.

Neslihan Kavaklı

Zeynep Boz

-Okulun dinamosu, acil durum çağrı merkezi, odasında her türlü psikolojik, fizyolojik tedavi hizmeti veren, birlikte atandığımız Aziz Bayraktar'ın demirbaşı, seviliyorsun...
-Bu okul böyle bir rehberlik hocasına sahip olduğu için çok şanslı. Birçok öğrencinin hayatında iz bıraktığına eminim. Emeğini çok takdir ediyorum.
-Sevgili rehberlikçimiz, konuşkan arkadaşımız Zeynep, masamıza uğradığı zaman mutlu olu-

rum. Çünkü fikirleri, yorumları değerlidir ve onunla paylaşım yapmak zevklidir. İnsanlara pozitif yaklaşımını seviyorum, hayat da hep sana gülsün arkadaşım.

- Fizikçi olmanın ayrıntılarına sahip, fizikçi olunmaz fizikçi doğudur ekolünün en harbi örneği.
- Sanal alemde emoji kullanmayı tercih etmemesi her ne kadar karışıklıklara sebebiyet verse de onu yakından tanıyanlar günlük hayatta da mimik kullanmamasına bakarak durumu yadırgamazlar. Bununla birlikte ruh hali gün içerisinde oldukça değişkendir. Memleket meselesi ile yakından ilgili olması zaman zaman kendisini olumsuz etkilemekte, izlediği bir haber sonrası "Moralim bozuldu ya!" diyerek okula ve derslere küsebilmektedir.

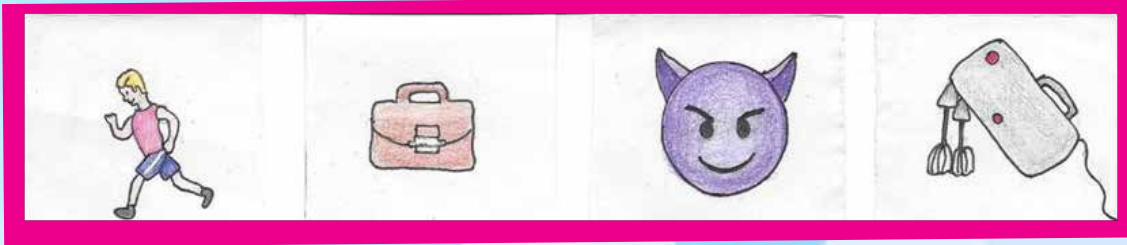
İlhan Özdal

Derleyen: Zeynep YAĞCI

Emojilerle “Anlat Bakalım”

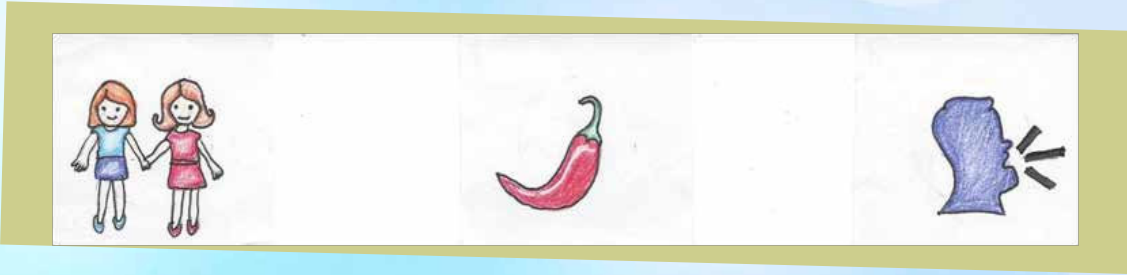
Örnek

:Acele

işe

şeytan

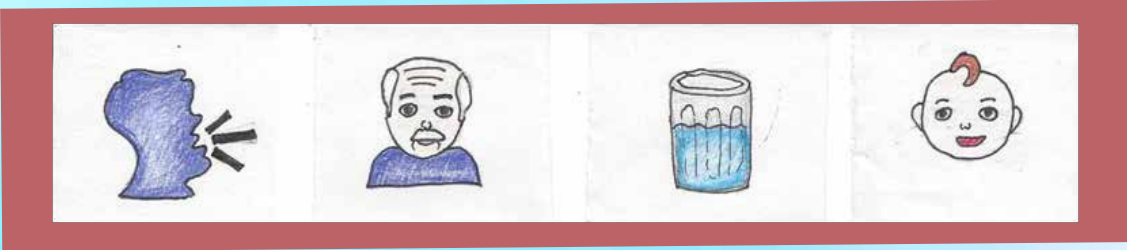
kaşır

Dost

.....

.....

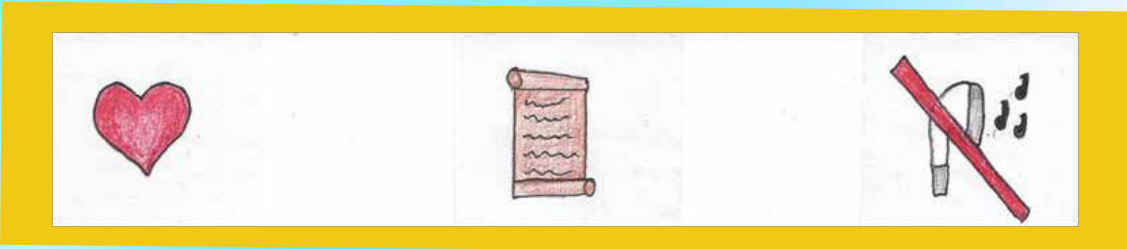

Söz

.....

.....

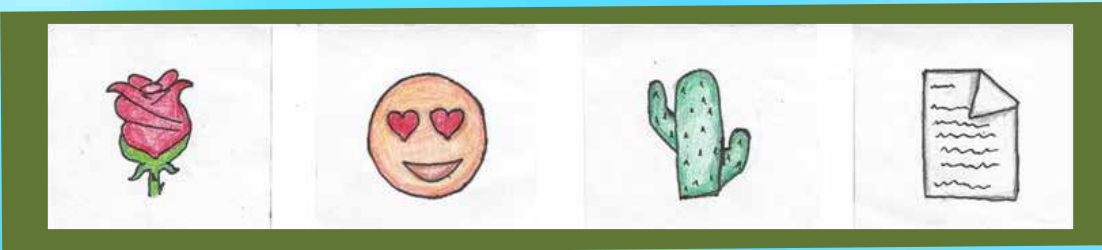
.....

.....

.....

.....

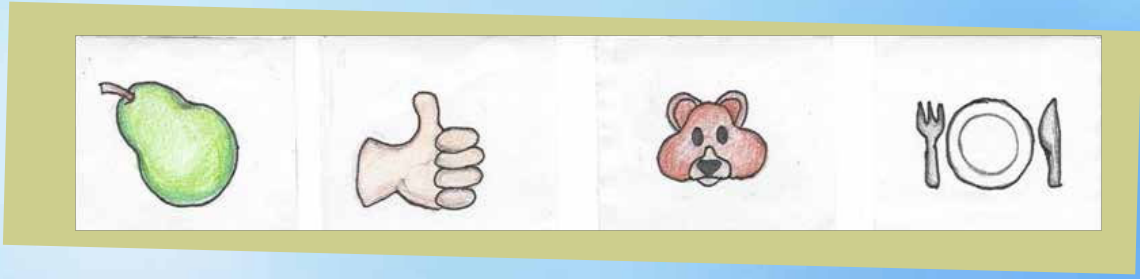

.....

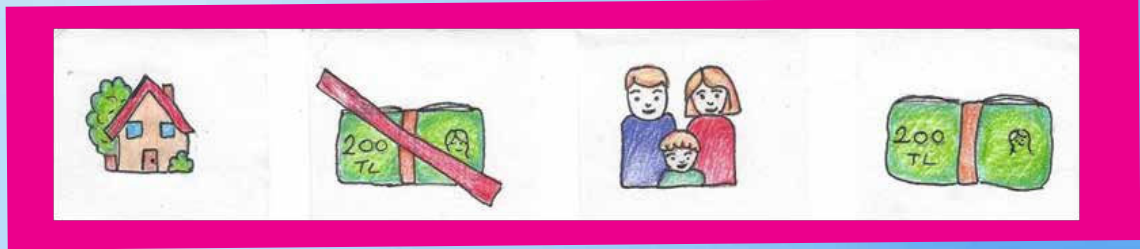
.....

.....

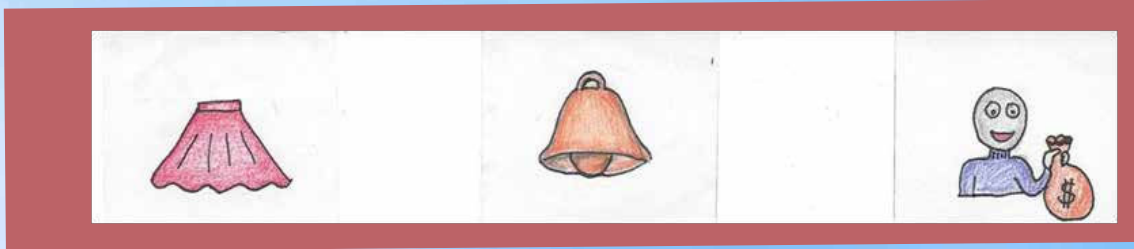
Katlanır

..... İyisini

..... Komşu

.....

..... doktor

.....

Zinnet KUCAK / 12-AF

OYUNLAR ÜZERİNDEKİ GİZLİ GERÇEKLER

SUBLİMİNAL MESAJ NEDİR?

Subliminal mesaj veya bilinçaltı mesaj, başka bir objenin içine gömülü olan bir işaret ya da mesajdır ve normal insan algısı limitlerinin altında kalmak, o anda fark edilmemek üzere tasarlanmıştır. Subliminal mesajlar insanın bilinçli dikkati tarafından fark edilemezler ancak bu mesajların insanın bilinçaltını etkiledikleri ileri sürülmektedir. Subliminal teknikler reklamcılık ve propaganda

malıdır. Marka ve ürünlerin pazarlamasından toplumun ilgi, ihtiyaç ve algısını değiştirmeye kadar birçok konuda kullanılmaktadır. Bir kişiyi, kurumu ya da ürünü kötü göstermek için o şey ile kötü olan bir nesnenin aynı temada işlenmesi subliminal mesajın en yaygın kullanılması şeklidir. Şu ana kadar yapılan çalışmalar neticesinde en bilinçli ve defansif kişiler bile bu mesajları ilk bakışta %100 olarak çözmemektedir. Bu da toplumlarımızı yönlendiren

vaş, vahşet ve çeşitli online oyunlarda daha çok görülüyor ve böylece kitleleri duyarsızlaştırabiliyorlar. Kişinin saldırıya olan eğilimini artırıyor. En önemlisi de uyuşturulmuş bir kitle oluşturuluyor. Hangi gayri meşru devlet büyüğü veya örgüt liderleri istemez ki uyuşturulmuş bir beyne hükmetmeyi... Öncelikle bizim değineceğimiz nokta ise oyunlar. "Her gün 39 milyon saat dijital oyun oynuyoruz."

alanlarında sıklıkla kullanılmaktadır. Dizilerde veya filmlerde, karakterlerin içtiği içecek markaları, kıyafetleri subliminal mesaj örneklerindedir. Bu tekniklerin amaçları, etkisi, kullanım sıklığı ve rekabet gibi konularda ahlaka uygunluğu konuları tartış

dirmeli reklamlara karşı savunmasız bırakılmaktadır.

Subliminal mesajlar filmlerde, reklamlarda görüldüğü gibi oyunlarda

da görülüyor. Oyunlarda semboller bilinçaltına işleniyor. Genellikle sa-

Şimdi bu oyunlara örnek verelim: Bu oyundaki yabancı asker karakteri, operasyon esnasında bir kütüphaneye girer ve bütün kitapların yerinde olmasına rağmen Kuran'ı Kerim kitabı yerdedir. Tabii ki bu bir çizim fakat burada verilmek istenen mesaj amacına ulaşmıştır. Yani bu alt tarafı bir oyun denk gelmiş ne olacak sanki,

diyerek İslam'ı kötüleştirme çabaları birçok oyunda var, bahsettiğimiz oyun ise **"RESİDENT EVİL"**

Başka bir oyunla devam edelim: Bu oyunda ise savaşçıların açmak istediği kapıda İslam'ın sembolü olan Kabe'nin mübarek kapısı kötülügün, şeytani türevlerin giriş kapısı

olarak yapılmış. Bu oyunun ismi ise "DEVIL **MAY CRY 3 DANTE'S AWAKENING**"

Sıradaki oyun ise "**GUİTAR HERO**" 3. Oyun, eş zamanlı olarak notalara basma yeteneği üzerine kurulu, müzik enstrümanı çalma oyunudur. Oyun, türünde rakipsiz ve ülkemizde de oldukça popüler-

dir. Oyunda; gitar çalan ve şarkı söyleyen karakterlerin üzerinde durduğu zeminde, Arapça "ALLAH" ibaresi yazmaktadır.

Bu oyun ise birçok kişinin bildiği "**Call**

Of Duty 2", oyunda The Battle Of El Alamein bölümünde, özellikle vurgulanan sahnelerden biri ise uçaklar tarafından minareye saldırılıp minarenin yıkılmasıdır.

Bu kadar oyunları ismine kadar vermemizin sebebi, sizleri bilinçlendirmek ve bu İslam düşmanlıklarına yavaş yavaş beynimize kazınmaya çalıştırılan İslam'ı kötü gösterme çabalarına kanmamak. Sizin burada yapmanız gereken ise bu tür oyunları oynamayıp tanıdık tanımadık herkese bu düşmanlığı anlatarak İslam düşmanı oyunlara fırsat vermemektir.

"İslam karşıtlığının farkında mısınız?"

Sakıncalı bulduğumuz diğer oyunlar ise:

- C.S. COUNTER STRİKE / SOURCE
- SERİOUS SAM 3
- CLİVE BARKER'S
- ZACK & WIKI
- AYO DANCE
- MUSLİM MASSACRE
- BOMB GAZZE
- TEKKEN
- LİTTLE BIG PLANET 3
- GENERALS ZERO HOUR
- MİNARETT ATTACK
- FAİTH FIGHTER

<http://oyunlardaislamofobi.com/>

Halit Durgun 11-AC

Yaşam Geçiyor...

Küçük kavgalarla, küçük yalanlarla...
Her şey yerini buluyor.
Arsız da olsalar... Elbet bir gün farkına varırlar.
Önlerinde; hesaplar, kitaplar...
Sorumluluklarla tanışırlar...
Yardıma muhtaç elbet,
Birçok şeyi öğrenene kadar.

Upuzun yolda yürürken tek başına olmayı öğrenirler
İnsanlara muhtaç olmamayı öğrenmeliler ilelebet.
Sorumluluklarını bilmeli,
Doğruyu seçmeli,
Bilinçsiz olmak yerine bilinçli olmalı.
Hakikatlerden kaçmamalı.
Her şeyin; doğrunun, yanlışın farkında olmalı.
Öğrenmeli, öğretmeli, seçmeli, seçilmeli...
Güçlü, dirayetli, ahlaklı, erdemli, Rabb'ini ve kulluk
görevlerini bilen,
Hakkı gözeten olmalı.

Feyza Kübra Ağırılmış
12/AF

TWİTÇİ GELDİ HANIM

 mimar sinan
@MimarrSinan

ben aslında tıp istiyodum.

View translation

Reply Retweet Favorite More

RETWEETS 13.663 FAVORITES 6.325

 Hayal Politik
@Mevlanaidris

Antep'te bir maç öncesi:

3.01.2016 15:40

4 RETWEET 44 BEĞENİ

 Üniversite Öğrencisi
@mayorofcampus

Sınav yapmak nedir ya, siz bize güvenmiyor musunuz öğrendik işte.

29.12.2015 17:40

1.643 RETWEET 4.142 BEĞENİ

 Aylak Adam
@aylak_adam

Ejderha olsak bu kadar yanmazdı içimiz be kardeşim.

5.01.2017 00:35

232 RETWEET 1.087 BEĞENİ

 Figüran Dergi
@FiguranDergi

Anne beni çok yanlış anladılar.

Sezen Aksu

2.01.2016 00:39

 jupiter
@sensinfakir

Aniden gelen ALLAH SEN ÇOK BÜYÜKSÜN YARABBI deme isteği

6.01.2017 22:35

160 RETWEET 720 BEĞENİ

 izdiham
@izdihamdergi

Sevim koş, vatanımızı seviyoruz.

29.08.2016 13:01

12 RETWEET 75 BEĞENİ

 konuşan ruh
@konusanruh

#Euro2018Final adanın adı wifi şifresi gibi ağıt

İsim değil
WiFi şifresi mübarek

İMLAMIZIN ÜVEY EVLATLARI: “DE” ve “Kİ”

Zeynep YAĞCI
Türk Dili ve Edebiyatı
Öğretmeni

Yalnızca öğrenciler değil, yediden yetmişe her yaş grubundan, her meslekten insan yazı yazmaya başladığı an, hele ki o yazıda “de” ve “ki” yer alacaksa onlara haksızlık yapmadan geçememiştir. Üvey evlat muamelesine hep maruz kalmıştır bu iki yoldaş. Çok bir şey de istemiyorlar kullanıcılarından. Tek dertleri diğer harfler gibi, ekler gibi doğru yazılmak. Aslında çok zor da değil onların hangi koşullarda bitişik, hangi koşullarda ayrı yazılacağını öğrenmek. Şu yazıda bile buraya gelene kadar kaç kere “de” ve “ki” geçti. Bir dikkat etsek, bir alışkanlık olsa, bir daha kimse unutmaz ki nerede ayrı, nerede

bitişik yazılacağını. Böylece bu iki yoldaş da edebiyatçılar da mutlu olur kusursuz bir imla görünce. Edebiyat öğretmenleri ve dile hâkim olanlar haricinde her insandan mutlaka alacağı var “de” ve “ki” nin. İsyân eder boyuta ulaştı çılgınlık. Ve biz de bu konuya el atmayı uygun gördük. Şimdi gelelim nerede ayrı, nerede bitişik yazılacağını kısaca açıklayıp örneklemeye...

atıldığında anlam bozulur. Bağlaç olan “de” ise cümleye iki anlam katar. Yani “de” bağlacı varsa cümlede o cümleden çıkarılacak iki anlam var demektir. Ortaokul düzeyinde bu anlam çeşidine örtülü anlam deniyor. Cümleden çıkabilecek ikinci anlam okuyanın kabiliyetine bırakıldığı için bu şekilde ifade edilmiş sanırım. Cümleden atıldığında bağlaç olan “de” anlam da bozulmaz.

Gelelim şimdi örneklere eğer burası anlaşılıyorsa:

“Biz okulda her sene dergi çıkarıyoruz.” Buradaki “de”nin bitişik yazılmasının nedeni eylemin yapıldığı yeri, bulunduğu yeri bildirmesidir. Yani bu cümledeki “de”bulunma hali olan “de”dir ve bitişik yazılır önündeki kelimeye. Ve dikkat edin bu “de”yi cümleden attığınız zaman anlam bozulur. O yüzden bitişik yazıyoruz. “Biz de her sene dergi çıkarıyoruz.” Buradaki “de”nin ayrı yazılmasının nedeni ise dahi anlamına gelen, bağlaç olan “de” olması, cümleye ikinci bir anlam katması, bizimle beraber dergi çıkaran başkalarının da olduğunu ifade etmesidir. O yüzden de “de” ayrı yazılmıştır. Cümleden atıldığı zaman da anlam bozulmaz.

“de” nin yazımı:

İki çeşit “de” vardır. Biribulunma hali eki olan “de”. Bu ek her zaman bitişik yazılır. Bir de bağlaç olan “de”. Bu da her zaman ayrı yazılır. Bulunma hali eki olan “de” cümleye var olma, bulunma anlamı katar. Cümleden

"ki" nin yazımı:

Üç çeşit ki vardır. İki önündeki kelimeye bitişik, biri ayrı yazılır. Aynı yazıldığına göre kesin bağlaç olan "ki"dir dediğinizi duyar gibiyim. Tebrikler, aynen öyle! Biri bağlaç olan "ki". Diğerleri ise ilgi zamiri olan "ki" ve sıfat yapan "ki"dir. Bunlar da her zaman bitişik yazılır önündeki kelimeye. Bağlaç olan "ki" cümleden atıldığında anlam bozulmazken bitişik yazılan "ki" çıkarıldığında anlam bozulur.

Geldik şimdi örneklere:

"Benimki okula gelmemiş." Buradaki "ki"ye dikkat edin ve yerine istediği-

niz bir ismi getirin, hepsi olur. Baba, anne, öğretmen arkadaş... İsmi yerini tutan kelimeler de zamir olduğuna göre buradaki zamir olan "ki"dir ve hep bitişik yazılır.

"Çantadaki kalem akmış." Buradaki "ki" de sıfat yapan "ki"dir. Kalem ismini belirttiği için sıfattır. Bu yüzden bu "ki" de bitişik yazılır.

"Duydum ki unutmuşsun gözlerimin rengini." Buradaki "ki" de bağlaç olan "ki"dir ve her zaman ayrı yazılır. Dikkat edin iki cümleyi birbirine bağladığını göreceksiniz. "Duydum." birinci cümle, "Unutmuşsun gözlerimin rengini." ikinci cümle ve iki

cümleyi birbirine bağlayan bir bağlaç var, o da "ki".Ve cümleden çıkarıldığında anlam da bozulmaz.

Dilbilgisi için Türkçenin matematiği derler, gerçekten de öyle. Kuralı bilip uygularsanız hiçbir sorun yaşamazsınız. Bundan sonra herkesi hatasız "de" ve "ki" kullanmaya davet ediyorum.

Aman ha, dikkat! Bu yazıdan sonra hiçbir öğrenciden, öğretmenden, idareciden gelen yazıda bu konuda hatalar kabul edilmeye, görülenler en yakın edebiyat öğretmenine sevk edile...

CELÂLEDDİN ÖKTEN ÖDÜLLERİ

ÖNDER İmam Hatipliler Derneği ile Kültür ve Turizm Bakanlığı ortaklığında imam hatip okullarının açılması için, ilerleyen yaşına rağmen ciddi mücadele veren Celâleddin Ökten'i yeni nesillere tanıtmak ve hatırasını canlı tutmak amacıyla Celâleddin Ökten Ödülleri gecesi düzenlendi.

Aralık ayının son günlerinde, Cemal Reşit Rey Konser Salonu'ndaki ödül gecesine Kültür ve Turizm Bakanı Nabi Avcı, İstanbul Valisi Vasip Şahin, ÖNDER Genel Başkanı Halit Bekiroğlu, Din Öğretimi Genel Müdürü Nazif Yılmaz, Merhum Celâleddin

Ökten'in kızı F. Züheyra Ökten, basın mensupları, sanat, edebiyat, müzik, spor ve siyaset dünyasının önemli isimleri, imam hatip öğrencileri, imam hatip dernek başkanları ve çok sayıda davetli katıldı.

Ödül kazananlardan bazıları şu şekilde:

Yılın Araştırmacısı- Bilim İnsanı - Prof. Dr. Ş. Teoman Duralı
Yılın Edebiyatçısı - İbrahim Tenekeci
Yılın Gençlik Dergisi - Anadolu Gençlik Dergisi
Yılın Kültür / Edebiyat Dergisi - Mu-

zaffer Serkan Aydın - İtibar
Yılın Televizyon Dizisi - Diriliş Ertuğrul
Yılın Müzisyeni - Uğur Işılak
Yılın Sporcusu - Kenan Sofuoğlu/ Y. Bekir Uçar
Yılın Gazetecisi - Hande Fırat
Yılın Projesi- Yaşayarak Öğreniyorum Projesi
Eğitime Hizmet Ödülü - Yusuf Tekin (MEB Müsteşarı)
15 Temmuz Milli İrade Ödülü - İsmail Kahraman

Kevser TEKİN
Meslek Dersleri Öğretmeni

9-J AKROSTİŞ KÖŞESİ

Vatan için canımızı veririz.
Ayağa kalkar, ezdirmeyiz.
Trabzon, Erzurum, Konya, Ankara'da
Allah'a el açtık dua dua.
Ne gündü, Rabbim esirgesin!
Sarsıldı ülke, herkes korkmuştu
Endişelendik tabii ki
Vatan ya elden giderse
Gardaşgardaşı vuruyordu.
İnsanlar gece vakti koşuyordu
Saatler tik tak tik tak atarken
İşler daha da kötüye gitmişti.
İnsan kardeşine düşman olmuştu.
Müslümanlık böyle olamazdı.
Ankara'da Meclisi bombaladılar.
Neler oluyordu anlayamadık.
Dini alet ettiler emellerine,
Askerimize bile kıydılar.
Namerdin oyunu buydu işte!
Darbeye tatbikat dediler,
İrkimize ihanet ettiler.
Rabbim bir daha yaşatmasın!

9-J Abdullah İvrendi

Ömer Halis'ti; devleti kurtardı,
Mermiler üstüne yağdı.
Eğilmedi, dik durdu vatani için.
Rüzgâr gibi esti, gürledi.
Hayatını bozguncuları durdurmaya verdi.
Allah adını dilden düşürmedi,
La ilahe illallah diyerek koştu şehadete.
İçimize sızmıştı bu hainler...
Salalar okundu cihattan önce
Dik dur!.. Emri çıktı yaşlıya gence.
Euzü besmele çekerek başladık cenge.
Milletimiz yine yeniden tarih yazdı.
İstanbul, Ankara, İzmir, Erzurum' a bit gibi girdiler.
Rezil nüsva ettik, geldikleri gibi gittiler.

9-J HasanCan

15 Temmuz'du, hainler ülkeyi bastı,
5 değil, on değil yüzlerce insan sokağa çıktı.
Türk, Kürt, Çerkez, Laz, Alevi herkes bir oldu.
Ellerimiz birlikte duaya durdu.
Milletçe darbeye karşı çıktık,
Milletçe onlara doğru cevabı verdik.
Umduklan darbeyi gerçekleştiremediler.
Zalimlere fırsat vermedi yüce Allah.

9-J Furkan Emre Çam

Şehitlerin kanı yerde kalmaz.
Ey şaşkın! Türk'ün oğlu yılmaz.
Hainleri üstümüze saldılar,
İnadına son canımıza kadar savaştık,
Türk oğlunun pes etmeyeceğini gösterdik,
La ilahe illallah diyerek.
Ezeli makama rütbeleri vardı,
Rıza-i Mevla lütfuna şehitler ölmedi.
Ölmedin sen ey Türk oğluTürk'ün askeri!
La ilahe illallah dedik,
Milletimizle el ele verdik,
Eğilmedik, eğilmeyeceğiz;
Zalimlere boyun eğmeyeceğiz!
Vatanımızı onlara vermemek için
Allah'a dua ederek
Tek canımızla kıldan ince boynumuzla
Alnımızın akıyla savaştık.
Ne yapacağını bilemedi düşmanlar,
Birbirimize destek olduk,
Ölene kadar direndik,
La ilahe illallah diyip
Üstlerine yürüdük.
Neye uğradığını şaşırıldılar,
Milletimizin gücünü görünce
Eğilmeyeceğimizi anlayınca
Zindanı boyladılar.

9-J Mertcan Karagöz

Fethetmeye gelmişlerdi hainler
Eldeki yurdu haksızca.
Türk, Kürt, Laz, Çerkez
Haykırdık korkusuzca hep beraber.
İnledi havalimanı, meydanlar, sokaklar...
Sabah namazı kıldık, dualar ettik,
Ezanları, salaları duyduk,
Kalktık ayağa hep beraber.
İn cin uykudaydı; bizse uyanık
Nöbetimizi unutmadık!

9-J Emre Can Sural

KİTAPLAR ÜZERİNE HASBİHÂL

Kitap sevgisi başka sevgilere benzemez. Önce çayını alırsın, arkaya hafif bir fon... Sırtını yaslırsın koltuğa ve kimsenin bilmediği diyarlara uçmaya hazırsındır. Kitabını eline alırsın -ona dokunmak bile güzeldir- ve kapağını açtığın an sanki yüzüne tılsımlı bir ışık yayılır. Dertlerle, tasalarla vedalaşma zamanıdır. Önce hafiften uçarsın, tamamen kopamazsın hayattan. Yavaş yavaş yükselir, yükselir ve yükselirsin. Ayağının yerden kesildiğini anladığın an bulutların üstündesindir. Tek kişilik yolculuğunda her şey geride kalmıştır.

Üç kitapseverin bir araya gelip de kitaplar üzerine hasbihâl etmemesi mümkün değildi. Kütüphane kulübü öğretmenlerimizden Tuba Küçük ve Özlem Çetin hocalarımızla kitaplar üzerine konuştuk. Konuşurken bile uçak moduna geçmiş gibiydik. Biz emniyet kemerimizi taktık. Peki ya siz?

-Bu sene kütüphane kulübü olarak neler yaptınız?

Özlem Hoca:İlk yaptığımız şeylerden birisi kütüphane kartı olsun olmasın bütün öğrencilere kütüphanenin kapısını açmak oldu.Geçen senelerde sadece kartı olan öğrenciler girebiliyorlardı. (Elbette kitap alırken kart gerekiyor,bunu da ekleyelim ki bu yazıyı okuyan öğrencilerimiz kartsız kitap alsınlar.☒) Bu, sohbet amaçlı ziyaretleri beraberinde getirse de, gelenleri zamanla kütüphaneye aşına yaptığından kart alma talepleri de arttı. Tüyap ve Üsküdar kitap fuarlarına gezilerimiz oldu.Hocalarımıza ve öğrencilerimize okudukları kitaplarla ilgili

sorular sorduk. 2-3 haftada bir farklı öğrenci ve öğretmenlerimize sorduğumuz bu soruları panomuza asacağız inşallah.Her ay bir kitap okuyup üzerine konuştuğumuz kitap okuma grupları kurduk. Bu arada en çok ilgi gören faaliyetlerimizden bir tanesi de kütüphane sohbetleri oldu.İlk sohbetimizde yanımızda olan Yunus Hocamıza, keyifli anlatımından dolayı buradan bir kez daha teşekkür ediyoruz.

-Okulumuz kütüphanesi oldukça zengin. Tam olarak kaç kitabınız var?

Tuba Hoca: Pek çok türde toplam 5000 kusura kitabımız var.

-Öğrencilerimizin ilgisi nasıl ve hangi tür kitaplar daha çok tercih ediliyor?

Özlem Hoca:Popüler kültürün etkisi kitap seçiminde de kendisini gösteriyor. Öğrencilerimizin "Diriliş-Ertuğrul" dizisi ile beraber tarih kitaplarına ilgisi arttı. Yeni dizi "Payitaht Abdülhamit " ile de 2. Abdülhamit'i anlatan kitaplara ilgi artacak gibi.

Tuba Küçük:Dede Korkut Hikâyeleride çok fazla rağbet gördü.

-Ooo maşallah öğrencilerimize. Neden peki?

Tuba Küçük: Çünkü 10.sınıflarda zorunlu tutmuştuk. Sınavda çıkacaktı. (Gülüşmeler...)

-Kütüphanemiz en çok hangi sınıflar tarafından ziyaret ediliyor?

Tuba Hoca: 11

-Neden acaba?

TubaHoca:Nöbetçi öğrencinin 11.sınıflardan olması. Arkadaş ziyareti yani tamamen. (Gülüşmeler...) Şaka bir yana 12.sınıflar daha çok test çözmek için geliyor. 10 ve 11.sı-

nıflar ise kitap okumak için kütüphaneye uğruyor. 9.sınıflar henüz alışma dönemindeler sanırım ancak gezmek için gelenler de var.

-Her kitapseverin bir kitap okuyuşu vardır, her yiğidin bir yoğurt yiyişi olduğu gibi.Kimisi çaysız, kahvesiz kitap okuyamaz; kimisi sessizlik ister; kimisi kitaplarını okurken not alır, altını çizer.Sizin kitap okuma alışkanlığınız nasıl?

Özlem Hoca:Okuduğum yerlerin altını çizerim ve kitabın üzerine kısa notlar alırım, okurken aklıma takılan soruları yazarım kitabın kenarlarına.Ortaokul yıllarımdan beri okuduğum kitaplardan deftere not tutma alışkanlığım var.Bunun şöyle bir anlamı da var benim için: Yıllar önce okuduğum bir kitapta hangi düşünce,duygu beni etkilemiş, neye önem vermişim, bunu görmek açısından da güzel oluyor.

-Evet, bir kitabı her okuduğumuzda farklı bir yerinden etkileniyoruz, bazen ikinci veya daha sonraki okuyuşlarda bilgiler daha da netlik kazanabiliyor ya da daha değişik noktalar yakalayabiliyoruz. Tuba Hocam?

Tuba Küçük:Kitabın türüne göre okuma tarzım da değişiyor. Roman okurken altını çizme alışkanlığım yoktur. Ancak dikkatimi çeken, beğendiğim yerleri mutlaka not alırım. Türkan Hocam senin nasıl peki?

-Ben elimde kalem olmazsa bir eksiklik hissederim.Önemli gördüğüm yerlerin altını muhakkak çizerim. Kitap bittikten sonra çizdiğim yerleri tekrar okur, birtirdiğim tarihi ilk sayfasına yazar, ondan sonrakitaplıktaki ye-

rine koyarım. Çünkü bana göre kitap, çizdiğim yerleri tekrar okuduktan sonra bitmiş sayılır. Yusuf Kaplan da kitap okuma toplantılarında renkli kalemlerle altını çizmelerini istiyormuş katılımcıların galiba.

Özlem Hoca: Evet, Yusuf Kaplan Hoca'nın gençlerle Üsküdar Balaban tekkesinde bir okuma halkası var ve kesinlikle taviz vermediği bir şey dört renkli kalemle okuma yöntemi. Yeşil kalemle kilit kavramların, kırmızı kalemle önemli satırların, mavi kalemle atlanmayacak yerlerin altının çizilmesini, siyah kurşun kalemle de sayfaların kenarlarına notların alınmasını istiyor. Ve hoca bu yöntemi şöyle tanımlıyor: "Her sayfanın resim tablosuna dönüştüğü, zihni geliştirici manzara."

-Tarif güzel gerçekten. Peki kitap ayraçlarına merakınız var mıdır, kullanır mısınız?

Özlem hoca: Çok merakım yoktur. Genelde kalem koyarım, bazen bir kâğıt koyarım kitabın arasına. Bunu gören bir öğrencim ayracım yok diye ayraç hediye almış, sağolsun.,

Tuba Küçük: Ayraç kullanırım. Özellikle farklı ayraçlar kullanmaktan hoşlanırım.

Eskiden kitaplar kurtlanmasın diye kitabın kapağına "Ya kebikeç" yazarlarmış. Kebikeç, kurtların şahı olarak bilinen efsane bir canlı aslında. Bu ifade kitaba zarar vermesin diye bir ikaz, bir efsunmuş. Tabii bu inanış günümüzde yok. Bugün de "Ya kebikeç" yazılı ayraçlar var.

-Kitap okuma alışkanlığınızı nasıl kazandınız?

Tuba Hoca: Lisede edebiyat öğretmenimin etkisiyle... Hatta bölümümü seçmemde bile etkisi olmuştur. Özlem Hoca: Benim de öğretmenlerimin, bir de dayımın etkisi ol-

muştur.

-Kime sorsam hep bu tarz öyküler dinliyorum. Demek ki kitap okuma alışkanlığı genellikle sevilen ve örnek alınan birinin etkisiyle kazanılıyor. Tuba Hocam çoğu edebiyat öğretmenin yazarlık hayali vardır. Siz bir yazar olsaydınız kimin gibi yazmak isterdiniz?

Tuba Hoca: Tanpınar.

-Neden Tanpınar?

Tuba Hoca: Çok yönlü bir yazar. Öncelikle dil estetiği var. Tıpkı şiirde olduğu gibi roman ve hikâyelerinde de kelime işçiliği yapıyor. Alelade bir olayı anlatırken bile üslubunun lezzetini katıyor. Sonra yazdıklarında bir derinlik var. Bazı cümlelerini okuyunca takılıp kalıyorsunuz. İnsanı kendi mazisinde yahut hayal dünyasında bir yolculuğa çıkarıyor. Yine Tanpınar'ın yazdıklarında bir ruh var. İnsan psikolojisini çok iyi tanıyan bir yazar. O sebeple kahramanını anlatırken bir yerden sizin de ruhunuza temas eder. Böylece roman ya da hikâye boyunca yazarla beraber soluk alıyorsunuz. **"Neden Tanpınar?"** sorusuna ancak dibace olur söylediklerim. Sanırım Tanpınar romanları için anlatılmaz, okunur dersek daha isabetli olur.

-Tuba Hocam beni üniversite yıllarıma götürdünüz. Her edebiyat öğrencisinin yolu ilk günden itibaren tam dört yıl Tanpınar'dan geçer. Şinasi ve Namık Kemal de cabası. (Gülüşmeler...)

-Şu an hangi kitabı okuyorsunuz?

Özlem Hoca: Fatma Zehra Kamacı "Mescidi Nebevi'de Sosyal Hayat", Kafka "Milena'ya Mektuplar".

-Birkaç kitabı birlikte okuyorsunuz galiba, ben de öyle. Mesela bir dini içerikli kitap, bir şiir ki-

tabı, bir roman ya da deneme...

Yorulduğumu hissedersen diğerine geçiyorum böylece aynı anda farklı lezzetler tadabiliyorum.

Tuba Hoca: Ben bir kitabı bitirmeden başkasına geçmem. Şu an Cengiz Aytmatov'un "Toprak Ana" romanını okuyorum.

-Son sorularım da kitabın içine değil de dışına dair olsun. Bir kitabı sadece kapağına bakarak alır mısınız? Ya da en beğendiğiniz kitap kapağı hangisi diye sorsam...

Tuba Hoca: Kapağına bakarak kitap almam. Kitap kapakları her zaman dikkatimi çekmiştir yine de. En beğendiğim kitap kapağı Elif Şafak'ın Metis yayınlarından çıkan "Araf" kitabıdır. Enfes çikolatalarla kaplı bir kapak, kitabı okumak için iştah açıyor gerçekten.

Özlem Hoca: Kapağına bakarak kitap aldığımı hiç hatırlamıyorum. Mustafa Kutlu'nun kitap kapaklarının naifliği çok hoşuma gider. Derghah yayınlarının kitap kapaklarını genel olarak beğeniyorum.

-Peki, en sevdiğiniz kitap ismi ya da isimleri hangileri?

Özlem Hoca: Kapaktan çok, isim beni etkiler. Mahur Beste (Ahmet Hamdi Tanpınar), Göğe Bakma Duracağı (Turgut Uyar), Su Üstüne Yazı Yazmak (Muhyiddin Şekur) en çok hoşuma giden isimlerden.

Tuba Hoca: "Hiçbir Şey Anlatmayan Hikâyelerin İkincisi" hiç iddialı olmayan ama gizli bir çekiciliği olan bir kitap adı. Son dönemin en beğendiğim öykücülerinden Güray Süngü'ye ait bu kitap. Öncelikle ikinciliği tercih etmiş, çünkü bu kitabın ilki yok.

-Bu güzel sohbet içininize de çok teşekkür ediyorum.

BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

Süleyman Yıldırım: 8.sınıftayken odasındaki aynada duran "İki günü eşit olan ziyandadır." hadisinin altına "Sana her gün okumadan yatmak haram!" yazmış ve o gün bugündür kitap okumadığı günü olmamış.

Selma Şimşek: İlkokul ikinci sınıfa kadar okuma yazma öğrenememesine rağmen sonradan yaklaşık 10.000 kitap okumuş.

Cüneyt İnce: Kitaplığındaki tüm kitaplarında mührü basılıymış ve kitaplarını kimseye vermemiş, ola ki verseyse üç gün gözüne uyku girmezmiş.

Nursel Kuzubaş: Arkadaşlarına sık sık kitap hediye edermiş, onlara bir süre verdikten sonra kitapların tesirini üzerlerinde görmezse sinirlenip kitaplarını geri almış.

Semra Gümüşkaya: Okulumuz kütüphanesinin en aktif öğretmeni üyesiymiş.

Davut Doğan: Hangi kitabı görse dayanamayıp almış ve kitaplığındaki 1500 kusura kitaptan okunmayı bekleyenler arasına koymuş.

Hazırlayan

Türkan Yiğit –Edebiyat Öğretmeni

Büşra'ya Sinir Kampanyası

Masmavi bir deniz,
Ama öyle uçsuz bucaksız olanından değil
Benim görebileceğim kadarından
Bir güneş bir de rüzgâr.
Güneş ama öyle yakıp kavuranından değil,
Rüzgâr ama öyle yıkıp geçeninden değil.
Güneş hafiften varlığını hissettiren rüzgârın
Araya girip tenimi tatlı tatlı okşayacağı cinsten
Denizin karşısında bir bank ama bildiğimiz banklardan değil,
Yaratıcılığın temsili bir bank.
Bankın yanında denize atmak için büyüklü küçüklü taşlar..
Hemen bankın bitiminden sonra yemyeşil otlar..
Yakınlarda kırıp dökmek için bir şeyler..
Bütün sinirimi çıkardıktan sonra
O banka oturup içimdekileri bir bir denize anlatıp,
Var gücümle hıçkınlarla ağladıktan sonra aniden orada son derece rahat bir yatak
belirsin.
Ben de sınırlarımı atmanın o mayhoşluğuyla yatağa uzanayım.
Güneş ve rüzgârın itişmesiyle gülümseyerek gözlerimi kapatıp rahatlayabileceğim,
Saat kaç olursa olsun sınırlendiğimde birden bire orada belireceğim bir yer olsun
istiyorum.
Dedim ya: "Büşra'ya Sinir Kampanyası."

Büşra Baysal 12-AG

DERSİMİZ: KÜLTÜR

Kevser TEKİN
Meslek Dersleri Öğretmeni

1-Genel Kültür

Bilen bilir, kültür kavramının tek ve kesin bir açıklaması yoktur. Yaşadığınız topluma göre şekillenir en çok da. Öyle genel geçer bir kültür tanımı yapabilen varsa bir adım öne çıksın. Biz burada iki tür kültürden bahsedeceğiz. Leyla ile Mecnun'da böyle bir çıkışı vardı Mecnun'un: "Kız kültürlü, sen nerelisin?" Bakalım o halde, kültüre dair neleri yanlış biliyor, neleri bilmiyoruz veyahut neleri kültür diye bilmeliyiz?

***Yav bilen varsa söylesin, kimdir bu Kürk Mantolu Madonna?**

Otobüste, vapurda, deniz kıyısında, kahve fincanı yanında ve daha sayamayacağım muhtelif yerlerde

çok sık gördüğümüz bir kitap. Okumadan alıp paylaşma hastalığının en çok yaşandığı kitaplar arasında ilk sıradadır. Madonna adında fakir ama gururlu bir kız vardır. Ailesinin geçimini sağlamak için konfeksiyonda çalışmakta, burjuva sınıfının kokoş kadınları için kürkler dikmektedir. Ve içinden hep, "Birgün devran dönenecek ve hayvanları böyle katleden sizin gibi zalimler tanrının keskin kılıcıyla cezalandırılacaksınız." diye geçirir. Kuzum, böyle şeyler ancak filmlerde olur... Kitapta aslında sıra dışı bir aşk hikâyesi anlatılır. Şimdi okumadan rafa koyduğun, fotoğrafını çektiğin o kitabı al ve okumaya başla. Bitirmeden de kalkma lütfen.

Mardin'de sekiz çocuklu bir evin yedincisi Aziz Sançar. Babası çiftçi, annesi Anadolu'nun yiğit kadınlardan biri... Akıllı tahtadan, tablettten ve ygs'den bihaber okullarını bitirip ülkesini en güzel şekilde temsil eder. Uzmanlık alanı olan biyokimya ile ilgili çalışması 2015 yılında Nobel Ödülü'nü almaya layık görülür. Biz ödülün adında, sanında değiliz. İnternete Aziz Sançar yazdığımızda Türkiye, Mardin gibi yazıları görünce isimsiz nice ödül almış gibi oluyoruz zaten. Madalyasını Anıtkabir'e teslim etmiş; Atatürk ve Kurtuluş Savaşı Müzesi'nde kendisine ayrılan özel alanda sergilenmektedir. Bundan âlâ onur mu olur? Yüreğine sağlık Aziz Amca!

*** Biz de gülemedik yalan dünyada Neşet Baba...**

Bağlamsıyla türküyeye girmesini en az üç dakika bekleyen bir nesildik biz. Şimdilerde iki buçuk dakika süren içi boş şarkıları sanat diye dinleyecek değiliz.

Düşün bakalım, 1943 yılında ilk baskısını yapan kitap 2017'de dâhil neden "en çok satanlar" arasında?

***Oraya bi' Nobel Ödülü koymanızı rica ediyoruz!**

Yaşar Kemal'in "Bozkırın Tezenesi" diye lakap taktığı Neşet Ertaş'tan bahsediyorum. Süleyman Demirel zamanında kendisine layık görülen "Devlet Sanatçısı" ödülünü geri çevirerek "Ben halkın sanatçısı olarak daha mutluyum." diyen yiğit

bir ozan. Ah bir de eşi var ki, ismi Leylâ. "Yazımı kışa çevirdin, karlar yağdırdın başa Leyla'm..." 2012 yılında kaybettik onu. Kırşehir'de, babasının mezarı yanında (Muharrem Ertaş) "Sakin ol ha, insanoğlu/İncitme canı ,incitme/ Her can bir kalp, Hakk'a bağlı. /İncitme canı, incitme." deyişini taşıdığı mezar taşıyla beraber kırk bağlama gibi yatmaktadır.

2-Şanlı Kültür

Evet, bu kavramı belki ilk kez duyduunuz ama artık genel kültürden bir adım önde olup bayrak sallıyor bu kültür. Genel kültürü bilmeyince en fazla sınavları geçemezsiniz ya da gündemi takip edemeyen insan damgası yersiniz. Fakat şanlı kültürü unuttuğunuzda, bilmediğinizde vatan şemsiyesi altına giremeyip yalnızlaşırsınız. Ezcümle, bu iki kültür bizi biz yapan kimlikler gibi... İkisini aynı kapta yoğurduk mu, görün bakın nasıl düşman "çatlatıyoruz". Hem mecazen, hem gerçek manada...

*Otuz kurşun nasıl yer buldu vücudunda..?

Kuş ve kurşun kavramları nasıl da uzak birbirine... Biri göklerde özgürce kanat çırpmayı, diğeri ölümün soğuk yüzünü hatırlatıyor. Ve biz hiç tanımadığımız, ismini bile önceden bilmediğimiz o fotoğrafa günlerce

bakıp Fâtîha okuyup gönderiyoruz ruhuna. Ömer Halisdemir'den bahsettiğimi anladınız tabii ki. Niğde'de yedi çocuklu bir ailenin kara yağız, mert delikanlısı. Çobanlık yaptığını da öğrenince, nasıl merhametli olduğunu anlayacaksınız. Darbeci tuğgeneralı vurup ülkenin kaderine kahramanlık nişanesini takmayı başarmış ve geride iki çocuk bırakmış bir babadır o. Elifnur ve Doğan Ertuğrul adlarındaki çocukları artık bizim evlatlarımızdır. Yazın Çukurkuyu'ya yolunuz düşsün ve mezarına biraz su dökün. Siz suyu döktükçe görün nasıl yeşerecek birliğimiz, şehidimiz...

*Babanız evde yok ama biz Türkiye'ce geldik, açın kapıyı!

Neredeyse iki ay öncesinde anacığını kanserden kaybetmişti. "Sen bu şehrin en güzelisin/Sen yoksun diye çaresiz kaldık/ Kapının önünde gündün güne ölüyorum/Kapı burada, sen yoksun, gözüküyorsun." diye ağıt yakıp ona olan özlemine duyurmuştu.Elazığ'ın Gakkoş'u, iş arkadaşlarının güler yüzlü, türkü dilli ağabeyi Fethi Sekin... Mermisi bitene kadar canını da mermi yapıp düşman üzerine gitmiş ve büyük bir yıkımı engellemeyi başarmıştır. Hasan Tahsin'in İzmir'de Kurtuluş Savaşı'nı başlatan o mermi gibiydi mermileri. Bir, iki, üç derken şaha-

detle son buldu çatışması. Anacığı duydu oğlunun feryadını, eşi, çocukları o gelmeden kapıyı yabancılarla açmadı.

Şimdi biz o kapı önünde "Kim o?" diye seslenilince "Biziz, Türkiye." diyoruz.

*Kedilerin merhametli babası, Çengelköy'ün yiğit gazetecisi...

Eskiden Osmanlı'nın topraklarından olanGümülcine'den olan Yeni Şafak Gazetesi'nin basın muhabiri Mustafa Cambaz, Yunanistan ordusunda askerlik yapmayı reddettiği için vatandaşlıktan çıkarılmış ve Türkiye'ye sığınmış. Vatani bilmiş Türkiye'yi, vatandaşlık için başvurmuş. Gazetede işini yaparken aynı anda Türkiye'deki yüz on sekiz ulu camiyi gezip albüm haline getirmiş. Gazete binasındaki kediler bile onu çok sevmiş. Darbe günü Çengelköy'de şehit edildiğinde henüz Türk vatan-daşı değildi. Ah şimdi vatandaşlık da aldı, gazetenin yakınındaki metro durağına ismi de verildi. Ama bunlardan daha güzeli, o çok sevdiği Türkiye topraklarında yatıyor olması. Çengelköy'deki mezarlığına uğrayıp dua okuyun. Öldüğü gün oğlu Alpaslan'ın doğum günüydü. Mezarlıkta karşılaşırsanız eğer uzunca sohbet de edersiniz.

İMAM HATİPLİYİZ

Biz imam hatibin gönül erleri
Ümitle boyanmış can yürekleriz
Bu nurlu güzellik nerden derlerse
Kuyuya atılan Yusuftan deriz

Biz imam hatibin açan gülleri
Gönüller dolusu güller ekmişiz
Bu iffet bu haya nerden derlerse
İffetin temsili Meryemden deriz

Biz imam hatibin sevda erleri
Gönülden severek iman etmişiz
Bu ilim bu irfan nerden derlerse
Gönüller sultanı Muhammed deriz

Biz imam hatibin gönül erleri
Rahmanın emrine boyun eğmişiz
Bu lütuf bu zafer kimden derlerse
Her şeyin sahibi Allahtan deriz

İmamhatipliyiz imam hatipli
İmamhatipliyiz imam hatipli
Şanlı milletimin ışık erleri
Şanlı milletimin ışık erleri

Süleyman Yıldırım
Meslek Dersleri Öğretmeni

DÜNYADA NELER OLUYOR

FİDAN ARKA 12/AG

Avrupa ülkeleri son yıllarda sansasyonel ve asparagas haberlerle gündemini sürdürüyor. Olur olmadık çarpıcı iddialar öne sürülüyor ve bu öne sürülen iddialarla bütün Avrupa ülkeleri Türkiye üzerine yürüyor. Her ne kadar milletimiz buna itibar etmese de, içeride ortaya karışıklık çıkarmaya gayret eden bir takım gruplar böyle yaparak birlik ve beraberliği yok etmeye çalışıyor, insanlarımızı buna tabii tutuyor. Ne yazık ki Avrupa gündemi de bunları destekliyor. Seri bir katil olan Hristiyan zanlısı birden fazla Müs-

lüman öldürdüğü halde gündeme gelmiyor, fakat bir Müslüman yanlış anlaşılacak durumlara sokuluyor ve gündeme sürülüyor. Buna benzer sizin de bildiğiniz örnekler vardır. Size şöyle örnek verebilirim; sanki zevk alıyormuş gibi bir grup insan "Allah-u Ekber" diyerek adam öldürüyor ki zevk alıyor. Birde anlamına bakalım Allah-u Ekber'in "Allah birdir." Adam öldürürken bunu demenin mantığı nedir? Ya da mezhep ayrılıkları var diye ülkeyi iç karışıklığa, bir çatışmaya yönlendirmek niye?

İşte buradaki asıl amaç Müslümanları yanlış tanıtmak, İslam devletleri hakkında yanlış algılar oluşturmak ve en önemlisi Müslümanlar arasında ki birlik ve beraberliği bitirmek, zedelemek. Görüyorsunuz ki bu günlerde gündemlerden hiç düşmeyen bir konu daha var. Avrupa devletlerini İslamafobi karşıtlığı ve Türkiye düşmanlığı... Burada da asıl amaç birlik ve beraberliğimizi bozmak ve Türkiye'nin gelişmesini engellemek. Bizlere 15 Temmuzları tekrar yaşatmak. Çok şükür başaramadılar. Avrupa ülkeleri de bunu gördü. Bu vatan, millet, bayrak sevgisi kalbimizde olduğu müddetçe bunu ba-

şaramayacaklar. Rabbim devletimize, Milletimize zeval vermesin. Bunun yanında birlik ve beraberliğimizi daha nasıl iyi bir şekilde sağlayabiliriz diye düşündüm. Ve şöyle bir sonuca vardım. Öncelikle Avrupa ülkelerine bir teklif sunmayacağız, sunmuyoruz da. Çünkü bize bizden başka kimse nin faydası olmaz. Bütün bu olanlara rağmen eğer biz Peygamber efendimizin sünnetine, kuran-ı kerime ve islamın bize getirdiği ibadetlere, sunduğu imkanlara uyarsak, uygularsak ve bu bilinçle yaşayıp çevremize yatarsak birlik beraberlik hayatımız boyunca daim olacaktır. Müslümanlar, birlik-beraberlik, mutlulukla, kalpte ki maneviyatla huzura erişecektir inşallah. Bunları yapmakla beraber bize ihtiyacı olan Suriye, Filistin, Gazze ve Arakan'da ki Müslüman kardeşlerimizi unutmamalı, elimizden geldiğince yapılan zulümlere göğüs gererek tepkimizi dış dünyaya, Avrupa ülkelerine bu günkü yansıttığımız gibi devam ettirmeliyiz. Böylelikle Türkiye gelececek, tüm Müslüman ülkelerince baş, kardeşlik, birlik-beraberlik parçalanmaz bir bütün olacaktır. Allah razı olsun.

SEVERKEN "ÇAM" DEVİRMEMEK İÇİN YEŞİLÇAM'A Bİ' BAKIN

Uzun yaz gecelerinde, açık hava sinemasında beyaz gazoz içilip leblebi yenilen günlere yetişemedik, kabul. Ama o filmleri o kadar çok izledik ki sorsalar, her sahnesini oyuncudan daha iyi oynayabilecek kıvamdayız artık. Çünkü o kadar içten, o kadar bizden filmler miras kalmış ki bize, seneler ilerlese bile o "samimilik gömleği" hiç küçülmüyor. Hele bir de sevgiyi, sevdâyı anlatan ve belki de izleyeni hüngür hüngür ağlatan o klasikler yok mu?.. İyi bir izleyici olursanız şayet alacağınız tüyolar oldukça fazla. Birkaçını sıralayacak olsak sanırım ilk sırada aşağıdakiler yer alır:

1-"Ben koşarken de seni seviyorum Hüsniye!" (Yedi Bela Hüsni)

Seven, sevdiğine sevdiğini söylemesin de ne yapsın? Sevdiğini söylemek bir fidan dikmek sayılsa, herkesin sevdiğini söylediği bir dünyada sevgi ağaçlarının gölgesinden gayri ne olur ki? Dilinize yapışmaz merak etmeyin; anneye, babaya, eşe, dostu, yaşayan her canlıya, her fırsatta sevdiğinizi söyleyin.

2-"Aşk, kalbimi yakan

volkan gibidir/ En sevdiğim tatlı kazandibidir/ Leyla

sev beni, sokma müşküle/ Seninle kaşık atalım iki tabak keşküle." (Tosun Paşa)

Tabii kuru kuru sevdiğini söylemek yetmez. İki satır şiir okumak da sevdiğini söylemenin bir başka versiyonudur. Gerekirse kendi yazdıklarınızdan, adı şiir olsun ya da olmasın fark etmez. Şiir hâsıl olsun yeter...

3-"Parka gidecekmiş iki gözümün çiçeği." (Kapıcılar Kralı)

Gözden irak olan gönülden de irak olurmuş. Yani ben bilmem, öyle demiş atalarımız. Değil mi ki Mecnun da Leylâ'nın kapısı önünde sabahlarmış. Sevdiğinin nerede olduğunu öğrenmek marifet değildir, en son yaptığı yer bildirimlerine bakınca herkes bilir zaten. Asıl marifet, nereye gideceğini önceden bilebilmektir. Bu teknoloji de henüz icat olmadı, biraz hareketlensen diyorum.

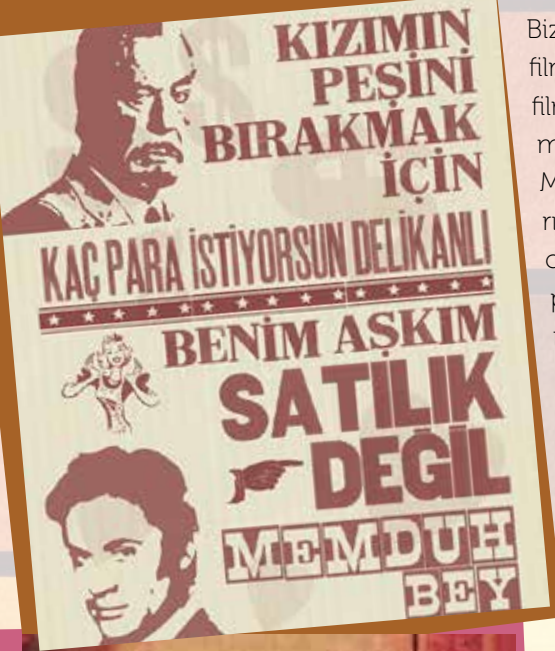
4-"Kızımın peşini bırakmak için kaç para istiyorsun delikanlı?" (Benim Aşkımla Satılık Değil)

Yani siz birini seviyorsunuz diye, babasının da sizi sevmesini beklemeyin. O işler hemen öyle kolay olmuyor. Ondan vazgeçmeniz için önünüze ne teklifler sunacak belki Memduh Bey gibi. Ama siz hep sevginizin arkasında durun,

PARKA GİDECEKMiŞ
GÖZÜMÜN ÇİÇEĞİ

"Rica ederim bu bahsi kapatalım"

babasını ikna etmenin yollarını arayın. Sonuçta, hayırlı işlerde ana-baba rızası olmazsa olmazdır.

5-"Yalvarmak yerine kaybetmeyi tercih ederim. Prensip meselesi." (Turist Ömer) Kavuşursan aşk olur, kavuşmazsan meşk olur, diye kim demişse on numara kelâm etmiş.

Biz de hakkımızı başka filmlere saklarız, başka filmlerin sonunda mutluluktan ağlarız. Madem babası rıza göstermemiş, ceketimizi alır, pardon, whatsapp'tan numarasını siler, profilini yok sayar, efendi gibi ayrıntı yârin sokağında. Prensip meselesi... Öyle ki bir filmde " Hastanın nesi oluyorsunuz?" diye sorduklarında, "Belki her şeyi, belki hiçbir şeyi." diye verdiği cevabını da söylemeden geçmek olmaz.

7-"Sen böyle gülünce şuranda iki çukur oluyor ya, ölünce beni oraya gömsünler." (Gurbetçi Şaban)

Evet, film bir önceki replikle beraber bitmişti. Ama seyirci hala ağlayacak yer arıyor. Biz buna film bitti değil de film koptu desek daha doğru olacak galiba.

Seyirci illa ki içi parçalana kadar ağlamak istiyorsa, bir de bu replikle çalalım kapısını. Zira ölmeden önce böyle vasiyet eden âşık hangimizin içini sızlatmaz ki? "Erler Film Sunar" yazısını gördüğünüz o an, kulağınıza Âşık Daimi'nin şu türküsünü alıp evin yolunu tutun, belki ufak bir teselli olur: "Ne de olsa kışın sonu bahardır/ Bu da gelir bu da geçer ağlama..."

8-"Reca ederim bu bahsi kapatalım, zira ders çalışmam gerekiyor!" Hayatta her şey filmlerdeki gibi olmuyor ne yazık ki.

Bazı şeyler yarım kalmak içindir. En güzel sonu Ayhan Işık Ağabey'imiz söylüyor aslında. Bu repliğin ikinci kısmını ancak filmi izleyenler bilir. Ders çalışması gerektiğini samimi bir dille nasıl da söylemiş. Olan oldu, biten bitti; bu bahsi kapatalım da ders çalışmaya gideyim.

9-Hayat hiç şaşırmas, hep devam eder kaldığı yerden: "Üçüncü sınav nereden nereye kadardı?" (Öğrenci Günlüğü'nden)

Kevser TEKİN

MEVZUNLARIMIZ

12 AF

12 AE

12 AG

12 AH

12 AD

12 E

MEVZUNLARIMIZ

12 B

12 AC

12 C

12 A

12 D

12 AB

PAŞA DÖNER®

Lezzet Farkını Tatmayan Kalmazın

Paşa Döner Topselvi

**Kalitenin Lezzetin
Ve
Hizmetin Adresi**

**Evlere ve İş
Yerlerine
Sipariş Alınır**

0216 473 11 00 01

**Topselvi Mahallesi Topselvi
Caddesi No: 50 /
Dükkan B - Kartal**

PROF. DR. NECMETTİN ERBAKAN KÜLLİYESİ

BURASI YENİ İSTANBUL
gelişime devam...

İsmail Erdem

f | s | i
sancaktepebeltr

**SANCAKTEPE
BELEDİYESİ**

Allah'ım! Ümmetin suskunluğunu sana şikâyet ediyorum!

Ben ki kocamış bir yaşlıyım. Kurumuş iki elim, ne kalem tutuyor ne de silah!

Sesimle yeri inletecek güçte bir hatip de değilim!

Ben ki saçları ağarmış, ömrünün son demlerinde, türlü hastalıkların yaktığı ve üzerinde zamanın belâlarının estiği biriyim!

Tek isteğim, benim gibi Müslümanların zaaf ve acizden müteessir olanların yazmasıdır!

Siz ey Müslümanlar! Suskun ve aciz, helâk olmuş ölüer!

Hâlâ kalpleriniz sızlamıyor mu, başımıza gelen bu acı felâketler karşısında? Bir halk yok mu? Hiç mi kimse yok, Allah için ve ümmetin namusu için kızacak?

Şerefli direnişçilerken, bizleri katil teröristler olarak ilan edenlere karşı duracak! Bu ümmet utanmaz mı, şerefi çiğnenirken?

Omuzlanımıza el verecek ve gözyaşlarımızı silecek bir bakış! Bu ümmetin kurumları, sivil güçleri, partileri, teşkilâtları ve bariz şahsiyetleri, Allah için kızmaz mı? Tümü birden sokaklara dökülüp, bizim için dua etmeye;

"Ey Rabbimiz! Gücümüzü topla, zaafımızı gider ve mü'min kullarına yardım et!" diye çağırılmaz mı? Buna da mı gücünüz yetmiyor?

Yakında bizim büyük ölümlerimizi duyacaksınız, o zaman alınlarımızda şu yazılacak:

"Bizler direndik! İleri atıldık ve kaçmadık!"

Ve bizimle birlikte çocuklarımız, kadınlarımız, yaşlılarımız ve gençlerimiz ölecek! Onları, bu suspus ve bön ümmete yakıt yapacağız!

Bizden, teslim olmamızı ve beyaz bayrak dikmemizi beklemeyin! Çünkü biz, bunu yapsak da öleceğimizi biliyoruz.

Bırakın savaşçı onuruyla ölelim!

Dilerseniz bizimle olun, elinizden geldiğince, öcümüzü sizden her biri boynuna taksın!

Dilerseniz bize acıyarak ölümümüzü izleyin! Temennimiz, Allah'ın, emaneti savsaklayan herkesten kısas almasıdır! Umarız bizim aleyhimize olmazsınız!

Allah aşkına, bari aleyhimize olmayın!

Ey ümmetin liderleri, ey ümmetin halkları!

Allah'ım!

Sana şikâyette bulunuyorum...

Sana şikâyette bulunuyorum...

Gücümün azlığını, imkânımın yetersizliğini ve insanlara karşı zaafımı Sana şikâyet ediyorum.

Sen mustazafların Rabbisin... Sen bizim Rabbimizsin... Bizi kime bırakıyorsun? Bize cehennem olacak uzaklara mı? Veya düşmana mı?

Allah'ım! Akıtılan kanlar, dokunulan ırzlar, çiğnenen hürmetler, yetim bırakılan çocuklar, oğlunu yitirmiş anneler, dul kalmış kadınlar, yıkılmış evler ve ifsad edilmiş ekinler aşkına Sana şikâyette bulunuyorum.

Sana şikâyette bulunuyorum! Gücümüz dağıldı... Birliğimiz bozuldu... Yollarımız ayrıldı...

Halkımızın zaafını ve ümmetimizin bize yardım edip, düşmanı yenmedeki aczini Sana şikâyet ediyoruz..."